

Yeniden • • Millî

MÜCADELE

KERKÜK FAGİASI

Kerkük müslüman türk-
lerinin yok olmasına seyirci kalınamaz

20 Ekim 1970

Sayı: 38

Geliyoruz Hey..

Sayın

Yeniden Milli Mücadeleciler

Neşir hayatınıza başladığınız günden bu yana her hafta mecmualarınızı takip ediyorum. Her hangi bir elemanınla görüşüp konuşmuş değilim. Fakat mecmualarınızın her sayfasından hatta her satırından buram buram bizlerin ve top yekün milletimizin kurtuluş müjdesi kokuyor.

50 yi aşan ömrüm boyunca TÜRKİYE' de böyle bir çalışmayı yeni görüyorum ve bunun sevinç gözyaşlarını döküyorum. İmkanlarım müsait olsaydı ben de manen aranızda olduğum gibi madden de olurum. İnşallah bu imkanı da bulmağa çalışacağım. Bizler Anadolu'nun masum köylüleri bu güne kadar kime güvenip ümit bağlamışsak, ümidimiz bir daha kırılmıştır. Her tuttuğumuz dal elimizde kalmıştır.

Fakat, sizlerin çalışması bizlere yeni ümitler bahsediyor. Sizin çalışmalarınızda bizim özlediğimiz bir taraf var. Bu gün yediden yetmişe Milletin imanına bağlı fertlerin ümidi sizdedir. Sizi bu ümide layık görüyorum. Allah da sizleri layık kılsın.

Bütün milletin mücadelesine gönül vermiş Yeniden Milli Mücadeleciler kardeşlerime Anadolu'nun en ücra köşesinden sesleniyorum. Sizinle beraberiz. Sizin sancağınız altındayız. Canımıza bu yolda feda etmeğe hazırız.

Bütün kardeşlerime çok çok selam ederim.

**BOĞALAR KÖYÜNDEN BİR
MİLLİYETÇİ**

FETHİYE

Baştanbaşa bir süre emreder cihad Onunla yükselmışti kahraman cedad Biz de şimdi bu emre edip inkiyad Çıktık cihad yoluna geliyoruz hey!..

Katmerleşti bizde üst üste intikam Selâm yeşil sancığa, otağa selâm Fatih'le görüştük biz, eyledik kelâm Çıktık Bizans yoluna geliyoruz hey!..

Biz olacağız önder asil millete Rıza göstermek de yok böyle zillete Vuracağız kılıcı bak o illete Çıktık islâh yoluna geliyoruz hey!..

Yürü milletim yürü elinde Kur'an Sen yürürsen cihada kurtulur iman O imanla yüksekti bastığın vatan Çıktık vatan yoluna geliyoruz hey!..

Selâmeddin Ünal

İmam - Hatip okulu

Fener - İstanbul

Komünist Hakkı Keskin Olayının İç Yüzünü Açıklayan Mektup

«Aşağıdaki mektup Almanya'dan gönderildi. Son günlerde bütün komünistlerin ve Bülent Ecevit'in kahramanlaştığı Hakkı Keskin diye biri var. Onun hakkında bize fotokopi halinde bir mektup geldi. Almanya Türk Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin yabancı diyarlarda çalışan yüzbinlerce işçimize, kol kanat olmasını memnuniyetle karşılar kendilerinden Allah razı olsun deriz. Aşağıdaki mektup komünist Hakkı Keskin hakkında ağabeyisi İsmet'in hislerini ifade etmektedir. Mektubu Türk Kültür ve Yardımlaşma cemiyetinin gönderdiği fotokopiden aynen alarak neşrediyoruz. Mektubun ifade hususiyetlerine müdahale etmedik.»

ÇOK DEĞERLİ AĞABEYİM İBRAHİM BEY,

Bu mektubu çok üzüntülü hem de çok üzüntü için yazmaya çalıştım. Ölmüşüm, kan, yaşlar içindeyiz ve için deyim. Öyleki ölüm Allah'ın emri fakat şu islâmiyet, namus ve şerefli yok eden ve yok etmeye çalışan kuduz köpekler sürüsü var ya, hani ismiyi söylemeye iğrenç duyduğum komünistlik illeti. İşte o kuduz köpekler sürüsüne katılan M-risi var her halde sizin de mas-

lumatınız vardır ya güya hem de kardeş.

Ah kardeşim vurulmuşum ve yaralıyım hem de kaıpten. İşte hergünkü düşüncem ve derdim budur. Bakınız 'bundan bir ay önce Tercan'a gittim. Bahaannezi ziyarete bizim b-zık zihniyetli Libeyi Erincan'da bitirdi. Hem de iftiharla ve bir sağlam Milliyetçi ve Me-kaddesatçı olarak görünen kipli geçen seneki izine gelisinde bahaanne ve akrabayı tasallaha tina ve dostlarını öyle bir se-

hir verdi ki ne ölmek, ne de dirilmek mümkün değil. Bunun nâmi şöhreti her tarafa yayıldı ve gazete sütunlarında günlük hâdise haline geldi. Onun okuduğu ve beraberce mezun olduğu arkadaşlar ile görüştüm. Diyorlar ki: «Hayır bizler HAKKÎNİN o yolda yani o iğrenç bir zihniyetin sahi bi olup o yönde yürüdüğüne asla inanmamıza imkân yoktur. Çünkü bizler ona hoca diye çağırırdık. Namazını beş vakit kılardı. Ve hocalarımızdan biri dinimizi küçümser bir konuşma yapsalar hemen karşılırlarına diktiliyordu. Şimdi de tamamen aksine olarak o zihniyete hizmet eden dinsiler sürüsüne katılmakla kalmayıp onları yöneten bir başkan yani domuz veya bilmem ne olmuş bir de haya etmeden islâm düşmanı namus düşmanı olan Akşam Gazetesine hayatını anlatıyor. Ve doğdağı yer olan Hamsi Köy'de gazetede okuyorlar. Ve yirmi tarihli gazeteyi alın okuyun bana diyorlar. İşte değerli ağabeyim bizler arasından çıkan bir zihniyet bizlere ve bütün İslâm âlemine sürdüğü kara leke hem de öylemi leke? Ne fayla ne de tursüle çıkmayan bir leke. Hâlbuki bir avuç kızı ve Stafların günlük şâd edip bütün müslüman âlemi nün gönlünü vıran etti. Ve bir Temmuzda idi Şahsevris dâh kılma gittim oturdum, hemen konu bu mevzuyla temas etti bana sabreyle saklı oğ yi ne mahlûk dua et dedi. Ben

kendimi tutamadım ağladım. İşte destum durum böyle öyle hale geliyorum ki gideyim turist olarak onu temizleyeyim diyorum. Ona ben az mı yaptım aylarca yemeğini pişirip kabını yıkadım ve buradaki komünistlere kızıyorum ki, ah diyordum, şunlardan birkaç tanesini öldürmeyince Allah camını almasın. Şimdi de bizler içinden ayrılan bir çürük zihniyetli karşıma dikildi. Ne yapmalıyım bilmem orada yürüyüşler yaptılar konsololuğu bastılar. Şimdi de dokuz öğrenci Berlinden Bon'a yürüyerek gideceklermiş. Bu kuvveti Moskovadan mı alıyorlar? O canileri o vatan, namus mukaddesat düşmanlarını üç etseler. Orada yok mu bir kaç tane imanlı kimse?

Evet yazacağım meseleler, derler çoktur. Fakat yazmak la bitmez. Evet değerli ağabeyim bizler baban, annen ve komşular hepsi iyidirler. Burada herhangi bir yaramazlık yoktur inşallah sizler de iyisinizdir. Yengem çocuklar iyidirler inşaallah İbrahimciğim on parmağım yakanda asılsın o kıştaşı çağırıp da ona hem bu mektubu okutup, hem de bana durumu hakkın da izahat yazmazsan.

Size ve yengeme en kalbi selâmlarımı sunar, çocukların gözlerinden öperim. Ve Fatma da ablasına ve size selâm eder. Hürmetlerle.

2.10.1960

İSMET

Milletin iman, ahlâk, kültür,
tarih ve menfaatine bağlı
haftalık siyasi
MİLLÎ DAVA MECMUASI

Yıl: 1 — Sayı: 38

SAHİBİ

Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR

A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadromuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

IDARE YERİ

Babıâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

DİZGİ

Şen-Ai Matbaası

BASKI

Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATİ: 150 KURUŞ

KERKÜK, TÜRK - IRAK

Dostluğunun Mihenk Taşıdır

Bir kaç haftadan beri Orta Doğu'da garip gelişmeler olmaktadır. Ürdünde Müslüman Araplar arasındaki kanlı kardeş kavgasından sonra da, Irak'ta kavga alâmetleri başgöstermiş bulunuyor. Kerkük'te bulunan Müslüman Türkler; 1958 ihtilâlinde nasıl vahşî muamelelere uğradıysa, Irak'ın geleceğinin tayin edileceği şu günlerde de aynı aklîyetle karşı karşıya bulunuyorlar. Kerkük Müslüman Türklerinin, milliyetlerini bildirme ve müstakil yaşama haklarının hoyratca çiğnendiği şu günlerde bütün vatan sathını bir endişe kaplamış bulunuyor. 1958 ihtilâlinde istifade eden komünist çetelerin, Kerkük'te Müslüman Türk halkına karşı giriştikleri cinayetler unutulmamıştır. Kerkük'te hayatları tehdit altında bulundurulmuş kardeşlerimizle kan rabitalarımızın bulunmasına rağmen, tam bir soğukkanlılıkla Kerkük meselesini tahlil zarurettir. Anti emperyalist, anti asimilasyonist ve her türlü şövenizme düşman bulunarak, bütün İslâm âlemini, Arap halkını ve Türk milletini yakından alakadar eden bu meselenin aydınlatılması gerekmektedir. Bu sebepten bugünkü huzursuzluğun tarihi sebepleri üzerinde durmak icap etmektedir.

Bir cihan imparatorluğu olan Osmanlı imparatorluğu çeşitli milletlerin, metbuu olmuştur. Bu milletlerin bir kısmı müslim, bir kısmı ise gayri müslim idi. Devleti kuran Türk milleti, müslim milletleri de iktidara büyük nisbette iştirâk ettiriyor idi. Gerçekte devletin bütün yükünü müslüman Türkler çekmişler ve dört asır boyunca Faştan Hindistana kadar bütün İslâm ülkelerini her türlü saldırıya karşı korumuşlardır.

Ancak cihan devletinin yönetici kadrosunda beliren ruhi zaaf gittikçe artmış. Avrupa karşısında duyulan aşağılık kompleksi gittikçe büyümüş. Müslüman halkla, devlet yapısı ve idaresi arasındaki tenakuz gittikçe artmış. Ve milletimizin düşmanları Osmanlı devletinin bütün gücünü kurutmak için, Türk milleti haricindeki bütün milletlere imparatorluktan ayrılma mikrobunu zerk etmiş. Beliren zaaflarımız karşısında, imparatorluğu yıkmaktan başka bir hedef gütmeyen kavmi ve vatanî ihtirasları körüklediler. Hristiyan tebeda alevlenen bu fikirler, devletimizi parçalamakta geçikmedi. Yunan, Bulgar, Sırp isyan ve ihtilâlleri müstakill devletler haline geldiler. Bu menhus zehir Arap münevverlerinin de zihnine aynı yoldan akitildi. Mısır, Suriye ve Irak'ta açılan Mason locaları ve misyoner okul ve kolejleri, Arap münevverlerinin Türk düşmanını, Osmanlı düşmanı olarak yetisttikleri yerler oldular. Nasıl Bulgar komitacılarına Robert Kolej yuvahık yaptı ise, Beyrut Kolej'de Suriye ve Irak münevverlerine aynı menhus aşığı vurdu. İstanbuldan Ciddeye kadar yayılmış Mason locaları muazzam yangını körükliyordu. İngiliz imparatorluğunu bir kukla gibi oynatacak güce gelmiş olan yahudilik, İngiliz ırkçılığı ile elele imparatorluğu parçalamaya başladı. Bu maksatla masonlaştırdığı ve satın aldığı sözde Arap (!) liderlerine ihanet yollarını gösterdi. Mısır'a müstakill devlet imtiyazı ile birlikte hilâfetin tevcihi, ve kuvvetlerine göre hainlere parça parça Arabistan yarımadasının hediye edilmesi gerçekleşti.

İşte Müslüman Arap halkını hiç bir zaman temsil etmeyen bu hain şefler, İngiliz altın ve vaadine aldanarak, İslâm düşmanlarına karşı Arabistanı korumaya çalışan Müslüman Türk askerlerine hücum ettiler. Anıak bu vakıalar Türkiye'de hainane bir surette tahrif edilmiştir. Şöyleki masum metmetciğe hücum edip, arkadan hançerleyenler, ne Müslüman Arap halkını temsil ve ne de halkın çoğunluğunu teşkil ederler. Bu bir. Ayrıca gerek I. Cihan Harbi esnasında

ve gerekse İstiklâl Savaşımızda Müslüman Arap halkının maddî ve manevî yardımları hem çok, hemde mânâlı olmuştur. I. Cihan Harbi esnasında büyük fedâkarlıkları görülen OSMANCIK taburu bunu sembolize eder. Şerif Abdullah gibi hainler yanında, Şeyh Sunusî gibi Müslüman Arap liderlerinin varlığı utanmadan gizlenir. Bu iki. I. Cihan Harbi esnasında Türk milletine yapılan bu ihanetin, Müslüman Arabi temsil etmediği, ancak Müslüman Araplar namına hareket eden ve emperyalizme satılmış bir avuç hainin marifeti olduğu bugün kat'i bir gerçektir. Bugün Suriye'de Türk düşmanlığı okulların resmî programıdır. Ve Suriye ilkokullarında talebeler, Türk sınırına doğru dönerek tükürürler. Ancak bunun Müslüman Suriyeli ile alakası yoktur. Bu, sadece emperyalistlerin pis âletî ve devlet gasıbı üç buçuk düzî'nin işidir. Suriyeye hâkim soysuzların daima Hatay'ı istediklerinden bahsetmek, en azından onlar kadar karaktersiz ve satılık Bâb-ıâlî ağalarının günlük işidir. Ancak Arap âlemindeki Türk sempatisinden, meselâ 1952 ve kadar Libya'da Türkiye'ye bağlanmayı programının birinci maddesine koyan bir partinin varlığından bahsetmek ise işlerine gelmez.

Bu, sadece Türkiye'nin insanlık İslâm ve Türk âlemi için takip etmesi gerekli olan yolun bozulması demektir. Orta-Doğu'da kudurganca oyunlar oynayan Rusya, karşısında Avrupa bir birleşme yolu ararken, elbette Türkiye boş oturamaz. Rus, Çin, Amerikan ve Avrupa Birliği karşısında bloklaşmaya mecbur İslâm âleminin lideri olmağa zorlanacaktır. Bu zarurî gelişmeyi durdurmak için millet düşmanlarının aldığı tedbirlerden biri de Kerkük meselesidir. Kuvvetli bir Türkiye ve gerçekten milliyetçi bir Arap hükûmeti arasında Kerkük meselesi son derece kolay çözülebilir. Ancak Mişel Eflak gibi bir İslâm düşmanının ortaya koyduğu sözde milliyetçilik, Araplara hiç bir şey kazandırmaz. Sadece büyük bir düşmanlık kazandırır. Bu ise, Irak halkının hiç de hayrına değildir.

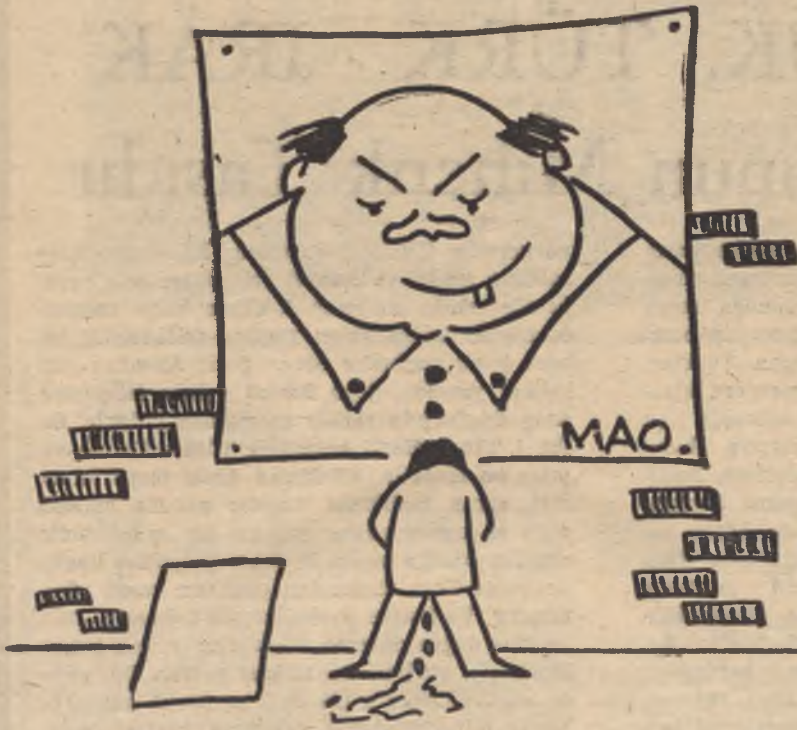
Kerkük'te silâhlı grupların, Türk hanelerini dolaşarak, Türkleri tehdit ettikleri, söylenmektedir. Veya Kürd, ya da Arap olarak kendilerini tanıtmaları istenmekte imiş. Eğer bunlar doğru ise, bizzat Kerkük Türklerinin ne kadar sabır göstereceği bilinemez. Zira bir toplumun hayatına kastedilince, o toplumun kendisini korumak için her çareye baş vurması zaruret halini alır.

Türk milletine gelince, istikbalde yapacağı şerefli vazife için Müslüman Arap halkının dostluğuna büyük değer veriyor. Ancak Türk milleti, Iraktaki akrabalarına karşı yönelen Irak hükûmetinin gayri mes'ul, kukla idarecilerinin sebep olduğu haksızlığa son verilmesini bizzat Irak halkından bekler ve ister.

Prensip itibarıyla bir halkın diğerini yok etmesini, assimile etmesini reddederiz. Kendisini Türk saymayan ve tanımayan bir toplumu, Türkleştirmeyi sakat, zararlı ve son derece sefil bir iş telâkki ettiğimiz gibi, meselâ dünyanın her hangi bir yerindeki Türk azınlığını Çinileştirmek, Slavlaştırmak, Lâtinleştirmek veya Araplaştırmak siyasetini, en süflî ve en tehlikeli bir iş sayarız. Bu, Allahın yeryüzündeki eserini telvis etmekten başka hiç bir mânâyâ gelmez.

Türk milletinin kinini çekmek yerine, dostluğunu kazanmak daima mümkündür. Irak hükûmetine ihtarımız budur. Müslüman Irak halkına hatırlatmamız budur. Türkiye'nin dostluğunu istiyorsanız, Kerkük Türklerini rahatsız eden bağları çözünüz. Biliniz ki; Kerkük, Türk Irak dostluğunun mihenk taşıdır!

Yeniden Milli Mücadele

Komünist Baasçılarının Yeni Hazırlığı: Kerkük Faciası

IRAKTA İHTİLALLER

26 Ekim 1970 tarihinde Irak'ta yapılacak olan plebisit, senelerdir sessizce kanayan bir yaranın yeniden deşilmesine vesile olmuştur. 1926 yılında Kerkük ve Musul'un, İngilizlerin baskıları'la, Milletler Cemiyeti tarafından Irak'a bırakılması, bölgede meskûn bulunan halkın ızdırap yıllarına başlangıcı olmuştur. Bu tarihten sonra, Irak Hükümetinin başına geçen İngiliz oyuncuğu idareciler, Kerkük ve çevresinde yaşayan 1.000.000 u aşkın Türk her türlü zulmü reva görmüştür. Bu zulüm devir devir tesirini artırmıştır. 1958 yılında yapılan bir darbeyle Nuri Sald Paşa'nın zulüm devri bitmiş, General Kasım'ın işkence devri başlamıştır. 14 Temmuz 1959 yılında Türkler büyük bir katliama maruz kalmışlardır ki bu hadisenin akisleri, hâlâ hissedebilen gönülleri muzdarip kılmaktadır. General Kasım'ın zulüm devri de 1963 Şubatında General Arif'in darbesi hükûmetine kadar devam etmiştir. Türkler üzerinde uygulanan menfi politikada bir gevşeme olmamıştır. General Arif 1966 da bir uçak kazasında ölünce yerini kardeşi Abdurrahman almıştır. Fakat Abdurrahman'ın iktidarı uzun sürmemiş, 1968 Temmuz'unda Albay Hasan El-Bekr tarafından yapılan bir ihtilalle devrilmiştir. Şimdi iktidarda, Ho Şi Minh için üç gün yas ilân eden, Komünist Baas Partisinin mensubu Hasan-el-Bekr vardır.

BARZANİ HAREKETİNİN NETİCESİ

Irak'ta Şerif Paşa, Muhammed Gazi ve 1947 den itibaren de Mustafa Barzanî tarafından yürütülen, Amerika, İngiltere, Rusya ve Yahudiliğin siyasi askeri ve iktisadi bakımdan desteklediği siyasi kürtcülük hareketi, geçtiğimiz aylar içerisinde hedefinin büyük bir kısmına ulaşmıştır. 1947 den bu yana Irak kuvvetleri ile Barzanî kuvvetleri arasında cereyan eden çarpışmalar, Hasan-el-Bekr, Rusya'nın isteğine uygun olarak, Barzanîye muhtariyet vermiştir. Bu arada Barzanî'nin 10 bin asker bulundurulabilmesi kabineye 4 tane bakanın alınması gibi tavizler de verilmiştir.

PLEBİSİT BİR RUS OYUNUDUR

26 Ekim 1970 tarihinde yapılacak olan Milliyet sayımı, hangi bölgede Kürtlerin, hangi bölge

de de Arapların çoğunluk olduğunu tesbite yara yacaktır. Irak'ta Kürtlerin nüfusu 1,5 milyon kadardır. Bir milyona yakın da Türk vardır. Türklerle muhtariyet şeklinde bir hak tanınmadığı için, bunlar ya Kürtlere ya da Araplara iltihak etmek mecburiyetinde bırakılacaklardır. Irak hükûmeti, Türklerin Araplara iltihakını temin için zor kullanmakta, Barzanî de Kürtlere iltihak için zor kullanmaktadır. Her iki tarafın baskısı bir milyona yakın Türkü güç şartlar altına itmektedir. Rusya'nın Barzanî ve Irak Hükûmetine yaptığı baskılarla meydana gelen bu durum kardeş kavimleri, birbirine düşman hale getirmekte ve çatışma zeminini hazırlamaktadır.

Halbuki, İslâm milletlerinin senelerden beri oynanan bu oyunu artık anlamaları, Orta-Doğu'da

karışıklık çıkaran ve bulanık suda balık avlamak isteyen emperyalist politikalara kanmaması icap eder. Orta-Doğu İslâm milletlerinin kaderini ilgilendiren bu meselelerin daha iyi anlaşılması için Orta-Doğu'nun stratejik durumunu ve bu bölgedeki emperyalist oyunların iç yüzünü açıklamak, milletimize ve İslâm Âlemine ne yapması lâzım geldiğini belirtmek icabeder.

ORTA-DOĞU VE TÜRKİYE

Orta-Doğu, bünyesi itibariyle, siyasi, iktisadi, askeri ve ideolojik bir bütünlük arz etmektedir. Tarihi zaruretler, bu bölge insanlarını ve milletlerini en hayati bağlarla birbirine bağlamıştır. Orta-Doğu, tarihin ilk devirlerinden beri dünyanın en stratejik bölgelerinden biri olmuştur. Varlıklarını, sadece bıraktıkları eserlerden anlayabildiğimiz bir takım medeniyetlerin, hususen Orta-Doğu ve çevresinde teşekkül edip, yaşaması bu bölgenin Stratejik ehemmiyetini açıklar. Bu bölge Asya, Avrupa ve Afrika kıtaları arasında köprü mevkin dedir. Dünyaya hakim olmak isteyen devletler, Orta-Doğu'da bir uçlarının bulunmasını, isterler. Ayrıca bölgenin haiz olduğu iktisadi kıymetler, buraya olan hücumu artırmaktadır.

Türkiye'nin bu tabii liderlik durumu siyasi sahada da kendisini göstermiştir. Asırlar boyu Türk milleti, Hristiyan garba karşı, Müslüman Orta - Doğu'nun temsilciliğini yapmıştır. İslâm

— 1958'de Irak'ta bir ihtilalle idareyi ele geçiren Tuğgeneral Abdülkerim Kasım ve yanında bir yamağı görülüyor. İhtilalden sonra oradaki Türkleri ve Müslümanları boyunlarına ip bağlatarak sürüten bu adam daha sonra yapılan bir darbe ile hükûmeti başkalarına terke mecbur olmuştur.

milletlerinin haklarını, bütün hristiyan âleminin emperyalist taarruzları karşısında kılıcıyla korumuştur.

Asırlarla ifade edilen devirler boyunca, çeşitli İslâm milletleri aynı ideolojinin yaşaması için omuz omuza mücadele etmişlerdir. Bütün bu ülkeleri ve milletleri birbirine bağlayan kopmaz bağ, İslâm milletlerini kardeş yapmıştır. Bu kardeşlik bozulmadığı ve bütün kuvvetiyle devam ettiği sürece, İslâm milletleri kuvvetli olmuşlardır. Düşman da bu kuvveti iyi hissetmiştir. Ve hissettikten sonradır ki ihanetleri birbirini kovalamıştır.

MÜSLÜMAN MİLLETLERİN TABİİ İTTİFAKINI NASIL PARÇALIYORLAR?

İslâm milletlerinin, ideolojik, siyasi, iktisadi ve askeri bütünlüğünü temsil eden Osmanlı devleti, bütün beynelmilel millet düşmanlarının boy hedefi olmuştur. Bir yandan silâhlı hareketlerle yıpratmaya çalıştığı, fakat bir türlü yıkıma muvaffak olamadığı büyük devleti, diğer yandan da adice oyunlarla parçalamayı denemiştir. «İrkçılık» ve buna bağlı olarak «siyasi istiklâl» gibi parlak vaatlerle, düşmandan ihanet beklemeyen pek çok gafili aldatmıştır. Kırâhık kafalar yakalamıştır. Gerçekten hür olacağız zannıyla, nice zavallı, düşmanın ihanet seline kapılmıştır. Bizzat Yahudiler, İngilizler veya Ruslar tarafından yürütülen Türkçülük, Kürtçülük, Arabçılık cereyanları, bu fikirlerin cenderesine düşen bazı adamların da yardımlarıyla, asırlık bünyeyi çürütmüş, parça parça etmiştir. Lawrence'ler, Leon Cohen'ler İsrail Aleksandr Hepland'lar, Arminius Vambéry'ler, Binbaşı Noel'ler Paul Bidari'ler bu hainler grubunun sadece birkaçıdır. Ve bütün bu hainler, bizden fazla Türk, Kürd veya Arab görünmüştür.

Haince propagandanın tesiriyle parçalanan bünye ne olmuştur? Bugün ne haldedir? Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrıldıktan sonra rahat bir gün görmüşler midir? Maalesef hayır. O günden bu zamana kadar, her biri, ya Amerika'nın, ya Fransı'nın ya İngiliz'in ya da Moskof'un elinde oynuncak olmuştur. Servetli sömürülmüş, ahlâki darbelenmiş, kültürü yıkılmış, siyasi haysiyetli beş paraya indirilmiştir. Şimdi hangisi çıkıp da, milletler arası bir meselede «bizim görüşümüz şudur» diyebilmektedir? Maalesef hiçbirisi. Amerika'nın bilmem hangi köşesinde, iki üç asırlık bir araya geliyor, devlet kuruyor, ve sesini dünyaya isittiriyor. Bugün 750 milyonluk İslâm Âlemi'nin dünya muvazenesindeki yeri nedir?

— Başvekil Nuri Salt paşaya son kursunu sıkıldığını söyleyen Yarbay Vasfi Tahir. İhtilâlcî başvekilin sağ kolu olan Vasfi Tahir Irak'taki müslüman Türklere korucu işkenceleri reva görenlerdendir.

Şurasını unutmamalıyız ki İslâm milletlerinin, kaderi, aslında mevcut olan tabii ittifakı, buna engel olan satılmış, kukla, düşmanın ideolojik esiri iktidarları, saf dışı ederek, yeniden teessüs ettirmeye bağlıdır.

ORTA-DOĞU'DA EMPERYALİST OYUNLARI

İslâm milletlerinin ittifakını sağlamak ve bugün içinde bulunduğumuz durumdan kurtulmak için, halen Orta-Doğu'da oynanan oyunu açığa çıkarmamız zarûridir.

Bugün Orta-Doğu, Amerika İngiltere ve Rusya'nın menfaatlarının çarpıştığı bir saha haline gelmiştir. Beynelmilel Yahudiliğin menfaatları ise bu üç devletin karşılıklı politikalarının yöneticisi durumundadır. Beynelmilel yahudiliğin politikası, bu üç devletin müşterek menfaatlarını — kargaşalığa meydan vermeden — uzlaştırmak, dünya muvazenesini bozmamak ve bölgenin müslüman halkını da uyandırmamaktır.

Bu bölgenin müslüman halkı arasında, Siyonizm'in oyunlarını anlamaya başlamış gerçekten millî ve İslâmî hareketler olmakla beraber, iktidarı elinde bulunduran insanlar, sırtlarını Amerika'ya, İngiltere'ye veya Rusya'ya dayamışlardır. İdeolojik yapıları bozuk, kültür yapıları sakattır. Rusya'nın, İngiltere veya Amerika'nın dostluk tek-

hiklerine, yardımlarına samimiyetle inanmakta, ahmakça kanmaktadırlar.

Bu arada Türkiye'de bugüne kadar geçmiş iktidarlar, Amerika'nın dümen suyunda gitmişlerdir. İktidarlara hakim olan masonluk milletin hayatından çok, beynelmilel yahudiliğin menfaatlarını korumuştur. İslâm milletleriyle olan münasebet, masonlğun ve yahudiliğin mücadele ettiği nisbette gerçekleşmiştir. Millî bir politikanın zaruretini anlayan bazı hamîyetperverler de harcanmıştır.

TÜRK HARİCİYESİ ARTIK UYANMALIDIR

Artık Türk hariciyesinin uyanması zamanı gelmiştir. Hattâ geçmektedir. Bu vurdumduymazlık böyle devam ederse, hür olduğumuzu söyleyebildiğimiz şu topraklarda da köle haline gelebiliriz. Emperyalizmin midesi doymamaktadır. Türkistan'ı, Kırım'ı, Kafkasya'yı, Azerbaycan ve Batı Trakya'yı çiğneyen pis ayaklar, aziz Anadolumuzu da kirletebilir.

İngiltere sömürge aramak için, kan emmek için Afrika'nın baltı girmediği ormanlarına gidiyor. Yakaladığı iki zenciye bile İngilizce öğretmeye ve kendisine bağlı hale getirmeye çalışıyor. Amerika Ortadoğu'da cirit atıyor. İsrail, Afrika'ya sızmaya çalışıyor. Rusya burnumuzun dibine kadar geliyor. Her gün Boğazda kuvvet gösterisi yapıyor. Ya biz? Biz ne yapıyoruz? Vazgeçtik toprak ele geçirmeden. Çünkü Yurtta Sulh Cihanda Sulh (!) diyoruz. Ama, kendi kardeşlerimizle yapılan zulme mani olmak da vazifemiz değil mi? O kardeşlerimiz ki asırlarca aynı ideal için, aynı cephelerde şehit düşmüşüz. Hattâ o da üzerinde yaşadığımız şu vatani korumak için cephe- den cepheye koşmuş.

Afrika'nın yamyamları bile hürriyet kazandı. Ama hâlâ yüz milyon müslüman - Türk esirdir. Bu bizim hariciyemiz için yüz karasıdır. Binlerce fedakârlıkla çalışan birkaç millet evlâdının sesinden başka Türkistan davasını dünya efkârı umumiyesine aksettiren hariciyecimiz çıkmamıştır. Türkistan, bu ihmallerle kangren haline gelmiştir. Kerkük aynı ihmallerin kurbanıdır. Bugün Kerkük, Erbil, Musul, Tuzhurmatu, Telafer, Al-Tinkörri, Hanekin, Kifri (Karatepe) ve Mendeli gibi 15 kadar kasaba ve şehirde yaşayan bir milyona yakın kardeşimiz kan ağlamaktadır. Türk Hariciyesi, bu meselede ağırlığını koymalıdır. Buradaki kardeşlerimizi birkaç komünist Baasçı- na bağıt tutumuna havale etmemelidir.

(Devamı 14. Sayıfede)

Kongre Aretesinde A.P'DE FIRTINA

KONGREYE YAKAŞIRKEN AP. DE KAYNAŞMALAR:

21 Ekim çarşamba günü yapılacak olan AP. büyük kongresinin sinirli atmosferinde, dört ayrı kligin türemiş olduğu görülmektedir. Bu klickler:

1 — Balıkesir milletvekili ve eski maliye bakanı Cihat Bilgehan'ın başını çektiği grup. Bu grup daha önce 72 ler bildirisine imza koyduğu halde, bütçeye beyaz oy vermişti.

2 — Ankara'dan kontenjan milletvekili Prof. Aydın Yalçın. Bu grupta, üstadı azamlığa kadar yükselen masonların varlığı dikkatleri çekmektedir. Meselâ eski Bayındırlık Bakanı Orhan Alp. Yalçın'ın da loca mensubu olduğu hatırlanırsa, mesele daha iyi anlaşılır.

3 — Çanakkale senatörü Ziya Termen kligi: Grup hemen hemen senatörlerden müteşekkildir. Termen'in açıklamasına göre, grup 20 senatörden ibarettir. Ancak Termen'in adaylığını koymuyacağı hususunda bevanatları bulunmaktadır.

4 — Sürpriz aday olarak takdir edilen İstanbul Hukuk Fakültesi Kara Ticaret Hukuku Profesörü Hayri Domanic. Ancak Domanic'in genel başkanlık şahsı zayıftır ve kongreye yaklaşıldığı günlerde, adaylıktan feragati tahmin edilmektedir.

Saydığımız klickler kongre arefesinde zuhur etmişlerdir. Ancak AP. için de bütçe oylaması esnasında fiilen kendisini gösteren buhran ve hizipleşme Demirel ile Bilgiç arasında olmuştur. Aslında kongrede bu iki grubun mücadelesi mevzu bahis olabilir.

HIZIPLİŞMENİN SEBEP VE TARİHÇESİ:

AP. de hizipleşme, Gümüşpala'nın ölümüyle başlamış ve partinin zor günlerinde ayakta durabilenlerin şimdiki 26'lar olduğu görülmüştür. 28 Kasım 1964 tarihinde yapılan AP. ikinci büyük kongresinde, İspartalı olan Bilgiç ve Demirel'in çekişmesi, locaların ağırlığını ve üstadı azam Nejdî Egeran'ın insiyatifini kullanması neticesinde «Türkiyenin kaderi bir gericiye (!) teslim edilmemiştir.»

28 Kasım 1966 da yapılan üçüncü büyük kongreye Kadri Eroğan'ın başkan adayı olarak geldiği görüldü. Ancak Eroğan başarısızlığa uğradı. Bu durum 29 Kasım 1968 de yapılan 4. büyük kongrede Demirel'in karşısına rakip çıkmamasına vesile oldu.

Demirel, rakipsizliğin vermiş ol-

duğu rehavetle etrafında geniş bir operasyona girişmiş, ilk anda partiyi zor günlerde omuzlayanları diskalifiye etmek istemişti. Başbakanın fütursuz davranışları, partide haklı bir infiale yol açmış ve 72 kişinin imzaladığı ilk protesto metni hazırlanmıştı. Bu protesto metnini imzalayan, başta Cihat Bilgehan olmak üzere, 31 milletvekili, sonraları arkadaşlarını yalnız bırakacaklar ve bütçeye beyaz oy vereceklerdir. Bütçeye kırmızı oy veren 41 ler, daha sonra Demirel tarafından ale, kısmi ihrac ve kesin ihrac cezaları ile daha da ufaltılmış ve şimdiki 26 lar teşekkül etmiştir. Kesin ihraclardan sonra «Demokratlar» isminde bir parti kuracaklarını açıklayan 26 lar, genel kongreyi beklemeyi tercih etmiş görünüyordular. Ve yeni partinin başkanlığına TBMM Başkanı Ferruh Bozbeyli'nin getirileceği hemen hemen kesinleşmiş gibidir. Hizipleşmenin kısaca tarihi budur. Ancak şunu belirtmekte fayda var: Beynelmilel masonluğun 28 Kasım 1964 teki kongreyi ele geçirmesi, başta İnönü olmak üzere bütün kozmopolit çevre

tarafından alkışlanmıştır. KONGREDE DURUM NE OLABİLİR?

Kongrede durum ne olabilir? Hiç şüphesiz Demirel'in karşısına yeni ve fazla sayıda adayların çıkarılması, bir tuzaktan ibarettir. Bir kerre mason Yalçın'ın hareketi, tam bir çapulculuktan ibarettir. Zira halkın ve temsilcisi durumundaki delegelerin Yalçın'ı sevmedikleri bilinen bir vaki'dir. Bu malûm profesörün, yanındaki loca heyetiyle Demirel'e karşı hareketleri, delegeler üzerinde Demirel'in mason olmadığı ve Yalçın'ın muarızı olduğu için haklı olduğu zehabını uyandıracak ve Demirel otomatikman desteklenecektir. Diğer adayların neticeye müessir olamıyacakları ve kongre anında, taraflardan birinin lehine olacakları veya çekimser kalacakları söylenebilir. Bütün lanselere rağmen Demirel, kuvvetli görünmektedir. Ve kongrenin didişme içinde de olsa, Süleyman Demirel'in lehine biteceği kestirilebilir.

Kongrenin bitimini müteakip, Kasım'da açılacak parlamentonun istikbaline bir göz atılacak olursa: Demirel'in büyük kongredeki seçimi kazanması halinde 26 lar, yeni partilerini resmen kuracaklardır. O zaman 72 lerden bu partiye iltihaklar olur.

(Devamı 14. Sayıfede)

— Kara Kuvvetleri Mahkemesinde hakkında dava açılan solcu Doğan Avcioğlu, arkadaşı Gürkan Kara ile duruşmadan çıkarken görülüyor.

«Gerillaların ve Nâsır'ın Avukatlığını Yapmayın»

Devrim ve Demokrat İzmir'e Zarurî Bir Cevap

Ankara'da çıkan «Devrim» Gazetesi ile İzmir'de münteşir «Demokrat İzmir Gazetesi» Yeniden Millî Mücadele'nin bugüne kadar yaptığı yayından, millet düşmanlarının foyalarını meydana çıkarmasından fazlasıyla gocunmuş olacaklar ki, komünizme usaklıkta yoldaş oldukları Nasır ve El-Fetih hakkındaki yazımızı meşrubahis ederek mâlum hezeyanlarda bulunmuşlardır.

Pravda ve İzvestiya Gazeteleri'nin muhtevalarından pek de farklı olmayan Devrim ve Demokrat İzmir Gazetelerinin Millî Mücadele'nin karşısına çıkmaları bir bakıma kendi bünyelerinin icabı olmaktadır.

Demokrat İzmir Gazetesi daha evvel de nasıl bir cibilliyetsiz olduğunu göstermiş ve milletin kurtuluş hareketinin en şuurlu rehberi Mücadele Birliği hakkındaki haince iftiralarına karşı yediği çok acı bir şamarla kuyruğunu aktına kırmış Ocak 1970 tarihinde ebediyen unutamayacağı:

«Türkiyemizde yahudi usakları na karşı milletin uyanmasını temin eden Mücadele Birliği, bir avuç bezirgân ve yordakısını dehşete düşürmüştür. Mücadelemizi durdurmak üzere düşünülen mason - komünist komplosu da geri tepecektir. Birliğimizin Arabistan'dan beslendiğini yazmıyorsunuz. Bu iftirayı geveleyen köpek, iddiasını ebediyen isbat edemiyecektir. Ve bu sürece hain oğlu hain dir. Bizim fanatik olduğumuzu yazmışsınız, bühtanda bulunmuşsunuz. Milletin varlığına, bütünlüğüne, din ve devletine yürekten bağlıyız. Bu bağlılık, dostlarımızın materyalizme bağlılığı gibi fanatikce değil, şuurlu iman bağlıdır.» şeklindeki bir tekzibi de fahişelik damgası gibi ta almından yemişti.

Şimdi savurduğu hezeyanların o günden kalma bir kuyruk acısı olduğunu biliyoruz. Zira kuyruk acısı bu. Kolay geçmez. Onun için fazla birşey

söylemeyi bu cerideye zâid görüyoruz.

DEVİRİM PAÇAVRASINA GELİNCE

Tavan arası ihtilâlcisi bir kemiksizin çıkardığı Devrim Gazetesi ve bünyesinde topladığı onbaşı kültürü seviyesindeki çömezleri, tarafımızdan yapılan emperyalizmin tam ve doğru izahı karşısında, ticarî kaynaklarını ve vurgun imkânlarını kaybeden bir azınlık tüccarının telâşi içinde sahte faturalarını gizleme gayreti içindedirler.

Şu kesin olarak bilinmelidir ki, emperyalizmin beyni sionizm'dir. Kapitalizm ve Komünizm onun maske sistemleridir. Bu, tarihin belirlediği ve hâdiselerin teyid ettiği tek doğru izahıdır. Satılık ve bağımlı bir mücadelenin müntesibi olmayanlar emperyalizmi böyle anlar, emperyalizmin oyunlarını ancak bu tek doğruya inanmakla farkeder. Bitmek bilme

yen Vietnam Savaşından, Ürdün iç harbine kadar sürüp giden kanlı savaşlar işte bu gerçek emperyalizmin tezgâhladığı iğrenç tertiplerdir. Bu tertiplerden milletimizi korumak ise, sionizmi iyi bilmekle mümkündür.

Sionizm, komünist düzenin savunucusu Devrim Ceridesinin anlattığı gibi sadece İsrail'de bir devlet kurmak, Filistin topraklarına yerleşmek değildir. Sionizm, bütün milletlerin köle, yahudinin de efendi olduğu bir cihan hâkimiyeti kurma idealidir. Tevrat'ın ifadesiyle «Rab Yahova şöyle diyor «İşte milletlere elimi kaldıracağım. Ve kavimlere bayrağımı yükselteceğim. Ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler. Ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar. Ve krallar sana lala, kraliçeler sana dadı olacaklar. Ayak tabanının bastığı yer sizin olacak.» — İşaya Kitabı 34. Fasıl 1. ve 5. Cümleler —

CHI SONO I GUERRIGLIE PALESTINESI

RICCIARDETTO
Memoria dell'Epoca

ra. La terra c'è, ce n'è quanta se ne vuole, ma è poco o niente produttiva. Bisognerebbe che gli Stati arabi la mettessero a loro disposizione e che grandi opere di bonifica la fecondassero. Gli Americani fecero un piano di divisione e di utilizzazione delle acque del

to rifale, «... della guerra...»
Il capo è fondatore di
Yasser Arafat. Nacque a Gerusalemme 42 anni fa da madre
«... mi sembra di aver letto
Jerusalem Post ma non sono
turo se lui o il capo di un'altra
associazione terroristica R i No

facile. El-Fatah si è
bia circa duemila mem
La seconda organizzazione, terro
stica si intitola «Forze Nazionali
di Liberazione». Fu fondata a mar
zo dell'anno scorso. Conta circa o
toccato membri, dei quali molti
annoveravano all'organizzazione di

Mecmuamızın 3. Sayısında İtalyan Panorama mecmuasında neşredilen Yaser Arafatın Yahudi olduğuna dair haberini vermiştik.

Doğan Avcioğlu bu haberin kasten görmek istememiştir. Körlerin nazarı dikkatine sunulur.

Sionizmin Tevrat'ta mesnedini bulan tarifi budur. Her yahudi ister bugünkü İsrail'de bulunsun; isterse dünyanın başka bir yerinde milletleri soymakla meşgul olsun Yehova'nın yahudiye gösterdiği nihai hedef budur. Ve yahudi, bu idealin emrinde. Kapitalizm, komünizm bu ideale bir an evvel ulaşmayı temin edecek maske sistemlerdir. Hâdiseleri çözme bağlayacak izah da yalnız bu temel görüştür.

Komünist maskeli sion emperyalizminin kanlı bir vahşete yöneldiği Türkistan'ın, batılı bir ülke olduğunu söyleyecek kadar alçalan ve umumhane kadınının haysiyetine bile sahip olamayan bu Devrim paçavrası bu izaha da sırt çevirecek ve gerçekleri göremeyecektir. O yine sahte sınıf çatışması, uydurma emek - sermaye teranelerini tekrarlıyarak gerçek emperyalizmin hesabına çalışmaktan geri durmayacaktır.

EL-FETİH HAREKETİ VE SİYONİZM

Filistin dâvasını halletmek ve yurtlarından çıkarılan Filistin mültecilerinin tekrar eski vatanlarına dönmek arzularını komünizmin Orta-Doğu'da kökleşmesi için fırsat bilen bey-nelmîlel yahudilik, ana tarafından yahudi olduğunu daha evvel açıkladığımız Yaser Arafat adlı bir ajan vasıtasıyla gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

Vatanından kovulan veya toprakları işgal edilen bir milletin ilk yapacağı iş, silâha sarılmak ve bir kurtuluş mücadelesini başlatmaktır. Filistin'den çıkarılan Arapların ergeç millî mücadele kalıbına döküleceği bu kurtuluş hareketi, her haliyle bir yahudi ajanı olduğunu son Ürdün iç harbinde bir kere daha ortaya koyan Yaser Arafat vasıtasıyla komünizme kanallize edilmiştir. Böylece Arap dünyası İsrail ve dolayısıyla sionizm için tehlike olmaktan çıkmıştır. Şimdi de kardeş kanı dökmekle meşguldürler.

Bugün gerek Amerika, ve gerekse Rusya, İsrail'in yanındadır. Rusların Araplara yardımı ise sadece bir gösterişten ibarettir. Çünkü Amerika'ya hakim mali oligarşinin ideolojik karakteri sionizm olduğu gibi, Rusya'ya hakim komünist partisinin de ideolojik karakteri aynıdır. Yahudiğin menfaati tehlikeye düştüğü zaman bu devletler omuz omuza beraber çarpışmışlardır. İşte Birinci ve İkinci Cihan Harpleri..

(Devamı 14. Sayıfede)

Rusların bir terhbi daha: Kazakistan'da İslâm kongresi

6-8 Ekim tarihleri arasında Taşkent'te «Sovyetler Birliği Müslümanları Zirve Konferansı» tertiplenmiştir. Orta Asya ve Kazakistan müftüsü Ziyaettin Han tarafından yönetilen konferansa Azerbaycan, Dağıstan, Sibirya ve Rusya'nın Avrupa kısmında yaşayan müslümanların temsilcileri katılmışlardır.

Bilindiği gibi bugün Sovyetler Birliğinde 100 milyon civarında müslüman Türk yaşamaktadır. Azerbaycan ve Sovyet Bilimler Akademisi tarafından 1969'da neşredilen «Türk Dilleri ve Kültürü» dergisi 1959 sayımında Türk nüfusunun 25 milyon civarında bulunduğunu yazmıştı. Bu nüfus sonraki yıllarda çeşitli işkence ve sürgünlere rağmen çok büyük oranda artış kaydetmiştir. Yine aynı derginin bildirdiğine göre sayı itibarıyla Türk dilini konuşanlar, Slav dillerini konuşanlardan sonra ikinci gelmektedir.

Slav nüfusunun sabit kalması, buna karşılık Türk nüfusunun süratle artması Sovyet makamlarını endişeye sevk etmektedir. Ayrıca cemilerin depo haline çevrilmesine, müslümanların işkenceye tabi tutulmasına rağmen Türkler arasında dine bağlılık gittikçe yaygın hale gelmektedir.

Taşkent'teki zirve konferansı işte bu gerçeklerin neticesidir. Esir Türklerin İslâm'a ısrarlı bağlılığı ve bu uğurdaki mücadelesi Moskovadaki idarecileri yıldırmıştır. Bugün komünist idareciler, şiddet yoluyla elde edemediklerini, aldatma siyasetiyle temin etmeye çalışıyorlar. Vaaz kürsülerinden komünizm propaganda ettiriliyor. Sahte zirve konferansları tertipleniyor.

Taşkent'te toplanan kukla din adamlarının Moskova'daki efendilerine, S.S.C.B. deki müslümanların şükranlarını (!) arz etmeleri, komünist şeflerin bu yeni siyasetinin icabıdır.

KONFERANSIN BİR DİĞER YÖNÜ

Sovyetler Birliğindeki zirve konferansı sol basın ve komünist radyolar tarafından şu şekilde yorumlanmıştır: «Sovyetler Birliği'ndeki müslümanlar Çarlık yönetiminde iken dini baskı altında tutularak hristiyan yapılmak istenmişler ve ancak Çarlığın devrilmesinden sonra din hürriyeti elde edebilmişlerdir.

Bütün dinlere aynı hakkı tanıyan Sovyetler ülkesindeki müslümanların dini inançlarına hiçbir şekilde karışmamıştır. 1943 yılına kadar, ibadet yerinden mahrum yaşayan müslüman halk, bu tarihte büyük bir kurultay toplayarak çeşitli sorunlarına çözüm yolu aramışlardır.»

Bu ifadeler, zirve konferansının bir diğer yönünü daha ortaya koymaktadır. Moskova'daki komünist rejim, müslüman milletlerin inancına bağlılığını artık tecrübe ile anlayabilmiştir.

S.S.C.B. nin Galatasaray'daki Büyük Elçilik panosunda sık sık kukla din adamlarının fotoğraflarının sergilenmesi, TİP'in geçen seçimlerde sosyalist bir imamı (!) radyodan konuşturması v.b. gibi sahte İslâm Zirve Toplantıları tertiplenmesi de bu kabil faaliyetlerdendir.

NEDEN 6-8 EKİM TARİHİ

Taşkent'te Zirve Konferansı devam ederken Cakarta'da da bir başka milletler arası konferans yapıyordu. Bu Afrika-Asya Ülkeleri İslâm Konferansı idi. Taşkentteki zirve konferansının, milletlerarası İslâm konferansının başladığı zamana rast getirilmesi elbette tesadüfi değildir.

Beynelmilel Komünizm, İslâm Aleminin tek bir toplantıda bir araya gelmesini elbette arzu etmez. Moskova'daki yöneticiler, İslâm Milletleri delegelerinin estr Türkler mevzuunda karar almasından çekinmekteydi. Alelacele Taşkent'te sahte bir zirve toplantısı tertiplendi. «S.S.C.B. müslümanları hürdür Kendi meselelerini kurultayda çözümlenmektedir» şeklinde propagandalara girişildi.

Neden 6-8 Ekim derken bu sebepleri hatırlamak gerek.

— Ruslar; Cakarta'da İslâm Konferansının toplanması esnasında Kazakistan'da uydurma bir İslâm kongresine teşebbüs ettiler. Yukarıda Rus komünist liderlerine teşekkür haberi gönderen sahte müftü, Orta Asya ve Kazakistan Din İşleri Bşk. Ziyaeddin Han.

— Filistin'de komünist bir devlet kurmak için çalışan El-Fetih teşkilatına bağlı bir gerillacı.

MASONLUK KOLERA TEŞHİSİNİ GECİKTİRDİ

Ekrem Kadri'nin Başarısı

Türkiye'yi iki haftadır gerek tehlikesi itibarıyla, gerek verdiği psikolojik çöküntü ile sarsan Kolera salgını hakkında söylenecek önemli bazı sözlerimiz var!

Kolera; beynelmilel yahudiiliğin ve masonluğun milletler üzerinde sık sık kullandığı bir biyolojik harp vasıtasıdır. Bilhassa İslâm milletlerini bir afat gibi kırıp geçiren bu hastalık, ne zamandır İstanbul'da ve bilhassa Sağmalcılar, Esenler v.s. gibi semtlerde görüldüğü halde, ne olduğu hakkında kesin ve katı bir rapor verilmemiştir.

Hastalıktan dolayı ölen nüfus, on beş, yirmi yi bulduğu anda dahi mikrobun teşhisi yapılmamıştı. İstanbul Üniversitesinde mikro-biyoloji ile meşgul olan kürstiler meseleye tamamen lâkayt kalmışlardır.

BİR MASON PROF'UN İHMALİ

Sağmalcılar'dan alınıp, Çapa Tıp Fakültesi'ne yatırılan hastalar, gereken ihtimamı görmemişlerdir. Bir hastalık, hem de ölümlü saçıran bir hastalık ortalığı kırıp geçirirken Çapa Tıp Fakültesi'nin mikro-biyoloji kürsüsü, hastalık mikrobunu teşhiste ihmal göstermiştir. Bu kürsünün direktörü Profesör Ömer Özek'tir. Ömer Özek derecesi yüksek bir masondur. Malup, Dev-Genç'in binalarının kira bedellerini ödediği iddia edilen ve fakültelerde zehir saçan Çetin Özek'in babasıdır.

Bütün dünyada masonluk böyle hareket eder. Ve hastalığın keşfedilip, derhal önlenmesini önlemeye çalışır.

EKREM KADRI UNAT'IN İHLÂSİ VE BAŞARISI

Hastalar Çapa Tıp Fakültesi'ne yatırıldığı için mikrobun teşhisi Ömer Özek ve Enver Tali Çetin'e düştü. Bu fakülte klinikleri, hastaları almaz hale gelince, hastalar Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'ne taşınmaya başlamıştır. Bu fakültenin dinamik, ve sevilen hocası Ekrem Kadri Unat derhal meseleye el koymuş ve aynı günde salgın hastalığın mikrobunu keşfetmiştir. Bu Para-Kolera denen bir bulaşıcı hastalıktır.

Ekrem Kadri Unat Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nin mikrobiyoloji kürsüsü hocasıdır. Ve sahasında Türkiye'de tektir. Bütün bunların yanında Ekrem Kadri bey millet düşmanı cereyanlara; komünizm, masonluk ve sionizm gibi menfi akımlara karşı birisidir.

Önemli olan, bir hafta ellerinde bulunan hastaların ne durumda olduğunu merak dahi etmeyen mason Ömer Özek ile aynı kürsünün Profesörü Enver Tali Çetin'in bu lâkaydlığı her halde millete bağlılık derecelerinin ne miktarda olduğunu gösterir.

ÜNİVERSİTELERİN AHLÂKİ TUTUMU

Ömer Özeki'nin mason olduğu gibi Profesör Enver Tali Çetin de şüpheli birisidir. Gayri ahlâki davranışları talebe arasında daima konuşulan bir mevzudur. Bundan dolayı talebeler kendisine «Şaftalı» lakabını takmışlardır. Bu vasfın hangi davranışlara sahip olanlara verildiği de bilinen bir şeydir.

Üniversitelerimiz bu tip mason ve gayri ciddi adamların temsil ettiği bir müesseseye olmamalıydı. Ne yazık ki ahlâki zaafılarından dolayı Amerika'dan kapı dışarı edilen Prof. Dr. Tarık Zafer Tunaya gibiler halâ üniversitelerde barınıyorlar. Halbuki yabancı üniversitelerde bunların valancı ilimlerine itibar yoktur.

Bundan bir, iki ay önce aynı hastalığın tehdidinden kurtulan milletimiz, böyle ilim adamlarının (!) elinde bulundukça daha, geçireceği çok tehlikeler olsa gerektir.

Bu masonlar, Sağlık bakanlığı yetkililerini bile kandırıp, tedbir alınmasını geciktirmişlerdir. Mikrop, ilk günler keşfedilip, hastalık muhasara altına alınıp derhal önlenebilirdi.

DIŞARDAKİ İŞ İstismarını

FRANSA'DA BİR YAYIN

7 Ağustos 1970. Vakit, gece. Milyonlarca insanın seyre daldığı Fransız televizyonunda yeni bir program başlıyor: «Panorama, bir ecnebinin seyahat notları.»

Bir Yugoslav sinemacı, seyyah olarak Fransa'ya gelmiş; memleketi tam olarak, derinlemesine tanımak için Burgonya muntakasındaki bir köyü tetkike karar vererek daha sonra, yaptığı bu incelemesini belgesel film halinde Fransız Radyo-Televizyon Teşkilatı (O.R.T.F.)na götürmüş. Gösterilen işte bu.

Tesadüf müdür bilinmez, mevzuubahis köyde bir miktar da yabancı amele bulunmakta. Bunların da mühim bir kısmı Türk. Ve Yugoslav tetkikine, bu işçilerin yaşayışını, onlara karşı halkın aksülamelini v.s. dahil etmiştir. Böylece Türk işçileriyle yaptığı çeşitli mülakatları, onların çalışma şartlarını, çevreleri hakkındaki intibahlarını, dikkatle takip eden milyonlarca Fransız seyircinin gözleri önüne birbir serer...

İlk olarak, hailerde, birlikte namaz kılan bir kısım amele peyda olur. Fransız semaları o ezanın muhteşem nidalarıyla inlemekte, ve gurbet elde, her yerde hazır ve nazır olan Allah'a dayanmış, meselelerini Halik'a havale etmiş mü'minler lemaatli gönüllere huzur vericidir. Ancak biraz sonra bir diğer işçi kümesi gösterilince, vakıayı aynı şekilde izlemekte olan, milletine bağlı müslüman Türkleri tâ kalplerinden haince hançerleyen, ilk intibai meydana getirdiği sarımsız iman havasını allak bullak eden, gayet şayan-ı teessüf bir vaziyet hasıl olur. Bir kısım Türk işçileri vaziyetlerinden feci şekilde yakınmaktadırlar. Kandırıldıklarını anlatırlar. Türkiye'de yapılan vaadler sonucu umduklarını bulamamışlardır. Değil allelerine para göndermek, aldıkları ücret kendilerine zorlukla kifayet etmektedir. İkamet ve çalışma şartları kötüdür. Muhite intibak edememişlerdir. İçlerinde Fransızca bilen tek kişi yoktur. En elzem ihtiyaçlarının tedarikinde bile lisan bilmemezlik yüzünden büyük zorluk çekmektedirler. Resmî makamlar kendileriyle alakadar olmamaktadır.

Yüzlerinde, müthiş bir ızdırap, ne yapacağına bilmemezliğin verdiği bir çaresizlik hâli, namazın verdiği muhteşem vakarın yerine kalm olan acizlik... Yedi asır, yedi düvelin; çatık kaşlarını, keskin, sert hatlarını, delici, yılmaz bakışlarını, sonsuz bir kudretin nurlu aynasını sarımadığı o muhteşem çehreyi kaplayan yenilmiş bir insanın küskün, âciz, acındırıcı mânaları...

Bir zamanlar bir takım insanlar vardı. Hak kın kılıcını kuşanmış, bükülmez bilekli, yürüdükçe yer sarsılan, iman kal'esi, küffara dünyasını kara eden azimli insanlar... O adamların başbuğu, şu anda torunlarına hor görücü nazarlarını atfeden şu halkın kralına hitab etmeye tenezzül edince şöyle başlıyordu: «Sen ki Fransa vilâyetinin vâlisi François'sın...» Bir zamanlar bir takım insanlar vardı. O insanlar ki vezirlerini kral lara denk tutar, onlara padişahlarının eteğini öptürürlerdi!. Tarih acı bir oyun etti. O haşmetli zatların torunları bir dilim kuru ekmeğe muhtaç düştü. O kadar muhtaç düştüler ki düşman evinde, «biz burada daha mes'uduz; Türkiye'de yiyecek ekme bulamıyoruz; burada hiç olmazsa karnımız doyuyor» demeğe kadar vardılar.

Ey tarih-i beşer! Çok mütenakız vak'alar gördün. Amma ve lâkin böylesi de sinene yazıldı mıydı?. Bir zamanlar, yalnızca, öz malını imâl eden, öz istihsâliyle gayriye muhtaç olmadan yaşayan; gürbüz, sıhhatli millet evlâdı bugün, dün haşmetle girdiği düşmanın kapısına ekme diklenmek için gidiyor. Dün Allah adını yüceltmek, hakkı batıla ikame etmek, Avrupa vahşetine son vermek için, dillerde zafer türküleri, dimdik, yenilmez akıncılar olarak girdiği memleketlerde bugün hor, hakir ve muhtaç. Ah! Bu tarihin ne acı cilvesidir ki dün, ceddinin kafasını yemekte iştihâ bulan, canavar Haçlıların bugün masumların haklarını gasbedip bir de utanmadan, «Eğer Kıbrıs'ı Türkler murakabe ettikleri toprakları müstakil devlet olarak ilân ederlerse, Kıbrıs hükümeti bu devleti yok etmek için Mü-

zumlu her türlü çareye bağ vurmak mecburiyetinde kalacaktır. Ahalinin ancak %18'ini teşkil edip adanın %20'sini murakabe eden Türkler bir azınlık camiası oldukları halde kendilerine dünyanın hiç bir yerinde, hiç bir azınlığın sahip olmadığı haklar veriyoruz: adalı Yunanlılarınkine müsavi haklar, dini, tedrisî, harsî meselelerde muhtariyet.» (1) şeklinde beyanat veren küstah Kara Papaz'ın, sadece şekli değişik, bir başka nümunesi Garnier'i «sen bizimle meşgu olan tek adamsın; sana müteşekkirim» diyerek, milyonlarca insanın gözleri önünde, koltuğu ile omuzlara kaldırıp hakkında tezahürat yapıyor. Ey tarih! Milletimin kahır, ebediyen yok oluşu yazılıysa da bu elim, bu müthiş, bu yüz karası hâdise sahl felerine geçmeseydi!...

«Ey, bu toprakta birer naş-ı perişen bırakıp Yükselen mevkib-i ervâh! Sakın arza bakıp Sanmayın: gev-k-i şehadetle coşan bir kan var... Bizde leşten daha hissiz, daha kokmuş can var! Bakmayın, hem tükürün çehre-i murdarımıza! Tükürün: belki bir az duygu gelir ârimıza! Tükürün cebhe-i lâkaydına Şarkın, tükürün! Kuskulansın, görelim, gayretli halkın, tükürün! Tükürün, milleti alçakça vuran darbelere! Tükürün onlara alkış dağıtan kahpelere! Tükürün Ehl-i Salibin o hayâsız yüzüne! Tükürün, onların asla güvenilmez sözüne! Medeniyet denilen maskara mahlûku görün: Tükürün maskeli vicdanına asrın, tükürün!» (2)

Şaşkınlık ve ıstıraptan yaptığının suuruna varamayan millet evlâdı, dinle! Bir zamanlar önderlerimizi omuzlar üstüne kaldırarak kağan ilân ettiğimiz gibi, kurtarıcın olarak göstermeye itildiğin o içi dışı zıfırî menhusların niyyetlerini biz zat kendi ağızlarından, en büyük sultalarından öğren!

Bir misyonerin meslektaşlarına İslâmî anlatışı ve mücadele hakkındaki tavsiyeleri :
İSLÂMIN DÜNYA SİYASİ HARİTASINDAKİ EHEMİYETİ

Eğer İslâmın uykusundan bahsedilebildiyse, şu son seneler uyanışı pek gürültülü oldu. Arapların, İsrailîlerin Filistin ve Kudüs'e yerleşmelerine silâhlı mukavemetleri, eski İngiliz Hindistanının Pakistan ve Hint ittihatı arasında pay-

laştırılması sırasında müslüman ve hinduların birbirlerini karşılıklı katletmeleri, şimalî Afrika'daki çalkantı, Süveyş kanalının yeniden fetbi için yapılan İngiliz-Fransız seferi, Orta-Şark'ın her zaman infilâke hazır istikrarsızlığı gibi pek çok buhran, bugün, askerlerin İslâma verdikleri stratejik ehemmiyeti tasdik ediyor. Atlantik'ten Filipinler'e kadar, büyük taşıyağı muntakaları müslüman memleketlerdedir.

Halbuki, İslâm kendisine alt 380 milyon (Hristiyanların iddiası) insan arasında hayret verici bir mütecanislik sağlıyor. On üç asırdır, ne kadar farklı ırk, milliyet, iktisadî, içtimai, fikrî hayatı seviyesinde olursa olsunlar; İslâm, kendine tâbi olan halkları; imanla, Kur'an'ın yazılı olduğu lisanla ve İslâmî hayatın muhtevi olduğu cismanî şartlanmaların cümlesiyle birbirlerine bağladı. İslâm boyun eğdirmekle ıktifa etmez. Fethettiği halkların, belki ihtidasından çok istimaline gayret eder. Onlardan bazı şeyler alırsa da, yine de, onları zenginleştirir. Yayıdığı tasfiye edilmiş medeniyet, kısmen Kur'andan neş'et etmişse de yabancı katkılardan da faide lenmesini ve dinî olduğu kadar dindışı sahada da gelişmesini bilmiştir. Riyaziye ve cebir, tıp ve cerrahi, eczacılık ve sıhhiye ona inkâr edilmez terakkiler borçludur.

ÇEKİCİ BİR MEDENİYET

Minarelerin narin ustalığı, lâmbaların veya vazoların ahenkî tenasübü, hendesi süslemelerin fevkalâde ağ örgüleri, küfi veya mağrebi hatların yumuşaklığı, tatlılığı, diatonik gamla gerginleşmiş kulaklarımız için o kadar şaşırtıcı Arap musikisinin şayan-ı hayret incelikleri önünde kim derin hayallere dalmadı ki?... Şark'a, Mısır'a, İspanya'ya, Cezayir'e, Fas'a yapılan bir seyahat; biz, derhal, ne Yeniden Doğuşunu, ne de asrî keşiflerini yapmamış, fakat engin ve barm başka bir tarzda değişik, Garb'a pek derince tesir eden bir harsla karşı karşıya getirir.

ACI BİR UYANIŞ

Böyle fevkalâde bir tarihin ve bu kadar istisnai bir medeniyetin hatıralarının hâlâ, müslümanların hafızalarında sık sık canlandığını zannetmek hata değildir. Uzun bir düşüşün acı hissiyle canlanmış, hristiyan Avrupa'ya tahammül

— Türkiye'de maddî imkânsızlıklar sebebiyle barınamayıp yurd dışına çıkan işçilerimiz sahipsiz ve kimsesiz bırakılmaktadır. Fransa'da çaresizlik içinde kalan işçilerimiz polis nezaretinde sınır dışı edilmek üzere eşyaları toplatılıyor.

ÇİLERİMİZİN— Onleyelim

edilmez bir tabiyetin eritici kezzabıyla değişmiş İslâm şuuru; gücünün, sayıca ve coğrafyaca genişliğinin, hakiki kıymetinden az değer biçilen veya gerektiği gibi faydalanılmayan manevî değerlerinin hissiyle yeniden uyanıyor.

Ümmet içinde İslâm birliği, darülsıfâın herhangi bir yerinde hissedilen ızdırabın bütün azalarını da duyulmasını mecburî kılar. Bütün müslüman devletler onun zorluklarına iştirak ediyor, kendisini tehdit eden tehlikelerle alakadar oluyor ve beynelmilel meclislerde onun tarafını tutuyorlar. İşte böylece, komünistlikle beraber, Garb'ın, daha doğrusu Hristiyanlığın büyük tasası hâline gelen İslâm..

MÜSLÜMAN DEVLETLERİN ÇOŞKUNLUĞU

İslâm bize kendisini nasıl takdim ediyor? Hangi kuvvetler onu hareketlendiriyor ve bizi tehdit ediyorlar?? Harb öncesinden itibaren, Avrupa'da Ahmedîye Hareketi biliniyordu, Şu usta bir din yayma gayretiyle İngiltere, İsviçre, İspanya, Hollanda, Almanya'ya giren ve bir kaç salık elde eden Hint İslâm hareketi... 1956 senesinde bu hareket efkâr-ı umumiye de birdenbire bir çarpma tesiri uyandırdı ve «Reforme» gibi pek ciddi bir haftalık şu başlığı çekti: «400 milyon müslüman asırlık bir yavaşluktan çıkarak yeniden müteca viz oluyorlar.»

İSLÂMİN MUHTEVASI HIRİSTİYAN MİSYONLARI İÇİN ÖLDÜRÜCÜ BİR TEH DİTTİR

Endişemiz, yeni müslüman devletlerin İslâm medeniyetinden millî birliklerinin temelini yapmak hususunda gösterdikleri iradede doğuyor. Milliyetçilik, her devletin siyasî hayatının temel unsurlarından biri olarak Kilise'yi kaygılandırarak bir şey değildir. Fakat kilisenin asıl korkması gereken, misyonerlerin iş bağında olduğu bir bölgede, mütehakkim ve tabiatı icabı müsamahasız İslâma bağlı olduğunu kanun-i esasisinde kaybeden bir devletin doğuşudur.

Diğer bir şey de (Hz.) İsa (A.S.)'a imanın vâzının İslâm'da kat'iyyen düşünülemez birşey oluşu ve müslümanlar da dahil olmak üzere herkeşe açık mekteplerde ve hastahanelerde misyonların takip ettiği içtimal eser veya İslâma uymayan nüfus kısımlarının bilâvasıta Hristiyanlaştırılmasıdır. Yeni devletin, halkın sıhhi ve ılmî sahadaki âcil ihtiyaçlarını henüz karşılayabilecek vesaite hiç sahip olmadığı zaman, hiç olmazsa geçici olarak, nasrânî misyonları da olsa, eenebi asıllı hususî eserlerin gelişine meydana boş bırakması beklenebilir. Fakat onları murakabe ederken, küçük nasrânî camia dışındaki her türlü ıslıdamayı men etmesi onun için pek muhtemel teşebbüs olacaktır ki bu da misyonların mevcudiyet sebebine son verilmesi demektir.

Ümmetçiliğin yeniden doğuşu

Ümmetçilik yeni bir vakıa değildir, İslâmın bizzat kendisi kadar eskidir. İslâmın ahlâkî, mânevî, fikrî birliğini istemek, onun nihai hedefinin dünyanın fethi olduğuna mukî olmak tâ bağından ümmetçi olmaktır. Yine de bu fikirle alakadar olan ve fakat inanç hürriyetine de hürmet eden Kilise'nin bu hususta öğreneceği bir şey yoktur. Maamafih 1931 Kudüs İslâm Kongresinden beri, ümmetçilik, ihtilaslarını artırdığını hissetti. Hız tahtası olarak din birliğini alarak, İslâmın üstünlüğü için müşterek faaliyeti sağlamlaştırdıktan sonra, sebatlı ve yılmaz bir din yayma gayretiyle onu bütün dünyaya yaymak için başarı volu araştırmak istiyor.

Beyaz Pederler, Tunus'da, bir Arap Edebiyatı Kurumu tesis ettiler ki kendisini herkese kabul ettirdi. Kahire'de domanikocular, Abbasiyemahallesinde, meşhur El-Ezher Darülfünûnunun gölgesinde bir Şarkiyat Kurumu'na mâlikler

ve müdürü de, Mısırlı bir domanikocu, Arap Birliği'nin harsî kâtiplik azasıdır Charles de Foucauld'un, 13 cü asırda Franseskocular ve domanikocuların daha o zaman gittikleri yolda, katolik misyonlarının yeniden peyda oması karşısındaki heyecanı ne olurdu acaba? Kendisi de, Tevarik lisanında yaptığı çalışmalarla hayatını tüketerek bu yolu seçmişti «Eser zor ve uzundur, diye yazıyordu 29 Mayıs 1909'da. Bir çok kimse'nin uzun zaman büyük gayretleri lâzımdı. Nere-deler?»

ON İKİ ASIR SONRA

Açık kalplilikle itiraf edelim ki, Kilise, İslâm âlemi önünde on iki asırdır içeri duhûl etmeksizin yerinde sayıyor. Uygun metod noksanı mı? Havârlilere benzer amelelerin yokluğu mu? Zorluklar ve muvaffakiyetsizlikler önünde cesaretsizlik mi? Biraz bunların hepsi ve daha başka açıklar. İslâm (memleketlerinin) misyoneri iki mânille karşılaşılıyor. Birincisi, İslâm ve katoliklikte müşterek olan noktalara istinad et-

mek. O, müslüman muhatabını nihayet kazandığını zannettiği bir anda, bu beriki onun kulağına eğilip, bir zaman bir Beyaz Pederin başına geldiği gibi, ona: «Fransızsin diye görmemezlik edemezsin; ama sen de benim gibi mü'minsin ve beraberce kelime-i şahadet-i ikrar edebiliriz.» der.

İkincisi de katolikliğin kendine nas değerlerinin üstünlüğünü aşkâr kılma arzusu. Bu kez de, sevk-i tablisıyla, dininin küçülmesini görmekten nefret eden müslümana çarpma tehlikesi var. Elbetteki mukayeseli ilâhiyat yasaklanacak değil. Fakat bundan incelik ve ihtiyatla, bilhassa karşılıklı konuşmalardan çok, yazılarda faidelenmeli. Diğer taraftan, o kadar insanı ikna eden ve onları gayet kıskançça elinde tutan İslâmın dinî kıymetlerinin, bunları memnuniyetsizlikle karşılayan Kilise'ye yabancı olmayacağı ve onu lâkayd da bırakmayacağı gayet tabiidir.

İslâm; teslis, tanrının tecessümü, İsa (A.S.)'ın kendisini insanlık için feda etmesi, ekmek ve garap âyini gibi «katı» nasları kabul etmiyor. Ama misyonerin ona bu hususta vermek istediği endişe ve susuzluk ta bu temel naslar üstüne bina edilmiş değil mi? Zahmetli ve kısır bir iş (3). Peder (de Foucauld) yazıyordu: «Her zaman inanılardan, etrafında inanıldığı görülen, sevilen ve hürmet edilen vazgeçmek zordur...» Bahsettiği İslâm'dı ki onun gönül yıkıcı tecrübesini yaptı. İslâm memleketlerinin hararisi de bunu gayret ve muvaffakiyetsizliklerin

de unutmayacak. (4)

MİSYONERİN MAKALESİNİN TAHLİLİ

Düşman ne denli iyi tanınırsa o kadar te'sirli ve gerçeğe uygun metod uygulamak, stratejiyi doğru tesbit etmek mümkün olur. Bunun içindir ki meselâ Beseriyetin Ebedî Rehberi (S.A.V.), «düşmanınıza venilmek istemiyorsanız üsânlarını öğreniniz» diyerek düşmanı çok iyi tanımak lüzumuna işaret etmişlerdir. Yukarıda tercüme ettiğimiz vazıda da bu hakikati pek iyi anlamış olan misyoner, meslekdaşlarına İslâmı iyi tanıtmaya ve oradan da mümkün olan en doğru stratejiyi tesbite gayret ediyor.

Misyoner öğretmeni İslâmın hususiyetleri olarak şunları tesbit etmiş ve ona göre mücadele edilmesini tavsiye etmiştir:

1) İslâm, bünyesinde, muazzam bir cevher barındıran bir dindir ve bugün salıklarının uyanışıyla bu fevkalâde gaye, onu bağlayan zincirleri kırmaya başlamıştır. Bu vaziyette İslâm hırslı tiyanlık için müthiş bir öldürücü kudrettir.

2) İslâmın yayıldığı memleketler coğrafi bakımından pek büyük bir ehemmiyeti hâizdir. Binaenaleyh, birinci ve ikinci maddelere binaen mücadele şarttır ve İslâmın dirilişi mutlaka durdurulmalıdır.

3) İslâm medeniyeti pek cazip bir medeniyettir ve teşhir kudreti pek büyüktür; onun için bu hususa çok dikkat etmelidir.

Müslümanlar arasında şaşırtıcı bir birlik

— Gecimini temin etmek için vurd dışına çalışmaya giden işçilerimiz lüzumsuz vere gümrükte bekletilmektedirler. Günlerce Sirkeci garında bekleyen işçilerimiz görülmektedir. Gümrüklerde vahudî casuslarına uygulanmıyan tâlî matlar zavallı Türk işçileri ne uygulanmaktadır.

ruhu vardır. O halde bu birlik mutlaka parçalanmalıdır.

5) Müslüman milletlerin, İslâm devletleri kurmaları muazzam güçlerini seferber etmeleri ve Hristiyanlığın «bas-ü bâd-el-mevt» siz ölümü demek olacağından bu, her ne pahasına olursa olsun, önlenmelidir.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) Makaryos'un «Ekteteros Kosmos» gazetesine verdiği beyanat. (Bkz.) Le Monde 21 Ağus. 1970

(2) Mehmet Âkif. Safahat. Makin Sesteri.

(3) Bu münasebetle hatırlatalım ki 1818'de Kazan'da kurulan İncî Cemiyetinin Ortodoks misyonerleri 19 cü asrın ilk 25 yılı zarfında, bütün çabalarına rağmen ancak bir Tatarı ihtidaya muvaffak oldular. Bkz. A. N. Grigor'ev. «Hristianizaciâ nerusskih narodnostej, kak odin iz metodov nacional'no-kolonial'noj politiki carizma» (Rus olmayan ahâfilerin nasranileştirilmesi, çağlığın millî müstemleke siyasetinin usullerinden biri.) Cilt 1, Kazan, 1948, S. 258-259.

(4) J. Em. ANOT, S.J. (Eski «En terre d'Islâm» müdürü - Manastır başpapazı) «Histoire universelle des missions catholiques. L'Eglise catholique face au monde non chretien.» (Katolik misyonlarının eihanşümü) tarihi. Gayr-i nasrânî dünyaya karşı kilise.) (Bir çok meşhur katolik sultâ ve profesörlerin teşkil ettiği bir heyetçe harriyanan eser.) Paris, 1959, Cilt 4, s. 175 ve devamı.

sanat
ve
edebiyat

Bu Hafta Bir Hikâye:

YAGMURLU GÜNÜN KARARI

Henüz gecenin yarısı geçiyordu.

Biraz evvel başlayan yağmur, şiddetini artırdı. Birbirini müteakiben sıralanan kara kara tepeler arasından yağmur suları sızıyor, havanın gürül tüşü uçsuz bucaksız vadiye yankılar yaparak uğulduyordu. Karşı tepelere şimşekler atıyor, uğultu biraz da ha fazlalaşıyor ve yağmur, fırtınaya dönüyordu. Artık göz gözü görmez oldu. Issız yolda derinlerden bir hiç kırık geliyordu. Belli kamburlaşmış, gözyaşları, sakalları arasından süzülerek sellere karışan bir ihtiyaç, öündeki merkebe: «deh! deh!» diyerek koşarcasına yürüyordu. Merkebin sırtında üzerindeki yırtık perde süsünün ağırlığından iki büklüm olmuş, cana yakın, sevimli bir çocuğun sesi, bağırıktan kısılmıştı. En arkadan otuz, otuz beş yaşlarında, yanakları içeri çökmüş, her haliyle cefa çekmiş olduğu belli bir kadın, koşmaya çalışıyor, fakat beceremiyordu. Ve başı öne düşmüş, gözlerinden derin manalar okunan, henüz çocuk denecek kadar genç olan Ahmed, kafiye ayak uyduruyordu. Ha va soğuk, fırtına yaman, neredeyse ögle olacak, şimşek atıyor ve vadi hâlâ uğulduyor

★

Daracak bir çadırın ocağında buram buram alevler yükseliyordu. İhtiyar adam, çocuk, kadın ve genç ek siksiz, ocak başında titreyerek elbise kurutuyorlarken, ihtiyar adam bir vandan da genci hedef almış konu-

şuyordu:

— Ah oğlum, dedi. Bunu sen is tedin. Ne var güzelce okuluna gitsen, dersine çalışsan? Vatanmış, milletmiş nene gerek.

Biz fukara insanlarız. Kıl namazını, tut orucunu, keyfine bak. Milletten sana ne? El ne olursa biz de ondan oluruz. Evet, hakhsın, komünistler işi azıttı; ama onlarla uğraşmak bize düşmez yavrum. Yarın, Allah etmesin seni de vurur geçerler. Bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın. Sana karışıyorlar mı? Yoo! Bırak aslan oğlum, vazgeç bu davadan.

Ahmed adetâ beyninden vurulmuşa dönmüştü. Fakat soğukkanlılığını muhafaza ederek:

— İnsan, canından vazgeçer mi? Censiz insanın taştan farkı nedir? dedi.

Birden asabileşti ve:

— Hayır dede, dayamdan incir çekirdeği kadar fedakârlıkta bulunamam. Öldürülme meselesine gelince: Bize, bu canı Allah vermiştir ve yine o, dilediği zaman, dilediği şekilde alacaktır. Ölümden imansızlar korkar. Bende iman çeliktan kal'a gibi olmalı, iki cihan bir araya gelse yıkamamalı, diye haykırdı.

— Amanın! Şunun söylediğine bakın. Ben buralarda, ıssız, kimsesiz yerlerde senin için sürünüyorum. El gehirde keyif sürerken ben buralarda çile çekiyorum. Çocuklara iyi bak, anayı da artık rüyanda görür-

sün.

Kadın ağlayarak atıldı. Ahmed yine haykırıyordu:

— Benim anam, babam ve kardeşim milletin parçasıdır, ondan ayrı olamaz. Kendisini millettten önce düşünen insan benden değildir. Vele ki anam olsun.

İhtiyar durmadan aynı şeyleri konuşuyordu.

— Sen, arkadaşlarından ayrıldın. Bu genç yaşında sefa sürmen gerekirken şu haline bak. Neden vazgeçmiyorsun? Anlamıyorum. Bu şebeke den para mı alıyorsun? Ben, sana bütün malımı heba edeyim. Yeter ki vazgeç Köyde adın, ünün yamandı. Ahmedim. Seni herkes sever, sayar. Söyle ne istiyorsun, neden vazgeçmiyorsun?

— Yemin ederim ki dünyanın bütün servetlerini verseniz, davamdan vaz geçiremezsiniz. Bu yol Hak yolu dur vazgeçilmez.

★

Anadolu'da ızdırap, işkence ve ölüm... Asırlar evvelinin kötü tohumları nihayet bugün olgunlaşıyor. Anadolu'da cefa ve gaflet... İki yüz yıldır kazılmakta olan ihanet çukuru şimdi dolup taşıyor.. Anadolu'da göz yaşı, zulüm ve buhran... Millet felâketler içinde.. Ve artık Anadolu'da bir güneş doğuyor... Yeniden Milli Mücadele...

Her yerli buhran kaplamıştı. Evli, sokağı, hastahaneyi, hapishaneyi, ferdi ve cemiyeti her şeyi. Ahmed de

buhran içinde kıvranan bir lise öğrencisiydi. Çevresine göre ahlâklı dürüst ve temiz bir çocuktur. Fakat o, kendisini yeterli görmüyordu. Her yıl sınıflarını ıftiharla geçiyor, lakin bu bile onu, mutlu kılmıyordu. Bir arayış içinde idi ve Anadolu'da zuhur eden haşmetli parıltı ona kadar gelince, sevincinden deliye dönmüştü. Bu sevinç, insanı dalmı mutluluğa götürüyordu. Fakat çok gariptir ki, bir dağ gibi, onun karşısına ilk önce ailesi dikildi. O, yılmayınca babası tarafından, insanlarla teması keşilsin düşüncesiyle kimsenin bulunmadığı bir dağ başına sürgün edilmişti. Onu sindirebilmek için, başta TÖS mensubu bir öğretmeni olmak üzere, herkes seferber olmuştu. Şimdi kimsesiz dağ başlarında, koyun sürülerini arkasında, sadece Hak'ka inandığı için, cezasını (!) çekiyor, milletin: «İntikam! İntikam» sesleri kulaklarında çınlarken aralıksız gözyaşı döküyordu. Geniş caddeler boyunca uzayan kafiyeyle birlikte, ruhu yükseliyor ve boğazı tıkanınca ya kadar sancak ve Millet marslarını söylüyordu. Bu da duyulunca hakkın da yeni bir balon daha şişirilmişti: Ahmed uçuyor:

Sık ağaçlar arasından, geniş yankılar yaparak ses dalgaları yayılıyor sanki yaralı bir arslan inliyordu.

— «Uyan ey milletim! Devlet vatan ve dinin bekçisi olduğunu ispat et. İmanına, namusuna sahip ol. Seni tarihe gömmek istiyorlar uyan!... Uyan ki seni bekleyen yüz milyon mazlum var. Uyan ki seni bekleyen intikam var.» Ses, yavaş yavaş boğuluyor ve ayak patırtılarıyla vaklaşıyordu.

Bayrakları çekeceğiz,
Sancakları dizeceğiz.
Hak yolunda kurtuluşu
Ölüm olsa seçeceğiz.

Şeklinde kıvrılan tepe yamaçları arasından büyük bir toz bulutu kalkıyor ve Ahmed, etrafını saran zulüm zincirlerini bir daha bağlanama yacak şekilde, bütün gücüyle kırıyor.

Neredeyse gün batacaktı. Siyah elbiseler içinde, ağlayan kadın, umutsuzluk içinde, gözlerini ufka dikmiş, titreyen elleriyle bastonunu arıyordu.

ustaca oynadılar. Bizzat Lenin'in tavsiyeleriyle Sovyet Cumhuriyetlerinde edebiyat ve sanatın şeklice milli vasıflardan uzaklaşmasına dikkat edildi.

Yani, komünist ihtilâlden sonra roman, hikâye, şiir gibi her türlü edebi nevinin şekil hususiyetlerine müdahale edilmemeye dikkat edildi. Fakat muhteva (öz) ise olduğu gibi materiyalist fikirlerle doldurulmuştur. Halka ve cahil aydınlara ise milli sanat, milli edebiyat diye telkin edilen yeni oyun ne yazık ki bütün dünyada tutmuştur.

Bu gün Türkiye'de komünist şair ve yazarların oynamaya çalıştıkları oyun işte bu. Yoksa bunların yürütmeye çalıştıkları yeni akım, milli değerlere sığınma hareketi değildir. Meselâ şair Turgut Uyar Divan adlı şiir kitabını neşrettikten sonra, kendisine sorulan bir soruyu şöyle cevaplandırıyor:

— «Geçmişte bir mutlu azınlık için kullanılan bir sanat türünün sırf bu yüzden bir daha kullanılmamasını düşünmek ve önermek, kültürün bütün insanlığın kalıbı olduğunu yadsımak demektir. Zaten bir (Divan) yapmakta asıl amaç, geçmişte bir mutlu azınlığın kullandığı aracı halk adına halk yararına kullanmaktır.

Kemal Tahir'in Turgut Uyar ve Atilla İlhan gibilerin sanat geleneklerimizden istifadeye kalkmaları sadece kendi kendilerini kandırır. Milleti değil. Sanatın ve edebiyatın milliliği öz itibariyledir. Bu da millete gerçekten bağlı sanatkar ve edebiyatçılarda meydana getirilir.

Edebiyatta Geleneklere Dönüş mü Var?

Geçen hafta üzerinde durduğumuz konu yazarlar arasındaki ihtilâf meselesi yalnız bizim memleketimizde görülen bir şey değildir. Bu ihtilâf mesele edinen Cumhuriyet Gazetesi, Ekim 1970 tarihli «Sanat Edebiyat» ilâvesinde bir soruşturma açmıştır. Bazı şair, hikâyeci ve romancının aşağıdaki üç meselede görüşlerine müracaat edilmiştir. Sanat ve geleneklerimiz hususunda sorulan üç soru:

1 — Ülkemizde geçmiş yüzyılların sanat ve düşünce akımlarıyla çağdaş sanatın ilintileri (alâkalar) konusundaki düşünceleriniz nelerdir?

2 — Son günlerde tartışma konusu olan geleneklerimizden yararlanmada, özellikle divan edebiyatının, genel olarak da halk edebiyatı, halk sanatı, halk düşüncesinin yeri nedir? Ne olmalıdır?

Soruşturmada fikrine müracaat edilenler Konur Ertop, Ceyhan Atuf Kansu, Hilmi Yavuz, Mehmed Seyda, Mustafa Baydar. Bu şahıslar umumiyetle eski sanatımıza, divan geleneğimize ve halk edebiyatına dönüşüne taraftar görünüyorlar. Türk Tarih Kurumu'nun Halk Partili başkanı Şevket Aziz Kansu'nun oğlu şair Ceyhan Atuf Kansu Divan Edebiyatı geleneğin

den istifade ve geleneklere dönüşü tehlikeli görüyor.

Tanzimat yıllarından beri milli kültür ve ananemize amansız bir savaş açan batı taktikçileri, aradan 100-150 yıl geçmesinden sonra Türkiye'de yeni bir hareket plânı hazırlığına girişmişlerdir. Milletin kendi değerlerine bağlılığı iki asırdır zayıflatılmamış bilâkıs büyük bir sarhoşluk devrinden sonra, daha şuurla yürüyen kendine dönüş akımı doğmuştur. Milli kadroların teşvikiyle hızlanan bu akım, istikbalde Türkiye'nin kaderini tayin edecek kurtuluş mücadelesidir. Reddedilme imkânı olmayan tarihi değerlerimiz, sanat telâkkilerimiz, örfümüz; kendi yerlerine kabul ettirilmek istenen yabancı kültür ve akımlar karşısında büyüklüğünden bir şey kaybetmemiştir. Halkımız buhranlarından kurtuluşunun kendine dönüşle sağlanacağına kati olarak inanmaya başlamıştır. Fakat halkın bu meyil, sanat ve edebiyat sahasında hala kendini gösteremedi. Ama bu merhale mutlaka açılcaktır.

Esasında komünizm milli olan her şeye karşıdır. Ama 1917 Rusyasından beri onlar, bilhassa edebiyat ve sanat gelenekleri üzerinde hayli

Kültür Dünyası

AMERİKALI MİLYONERLERLE TÖS'LÜ BAYKURT YAN YANA!

● Dünya Bankası adındaki siyonist bankerlerin kontrolünde olan bir beynelmül yahudi teşkilatı Türkiye'ye yeni bir uzmanlar heyeti gönderdi. Bunların ilk işi TÖS başkanı Fakir Baykurt'u ziyaret etmek oldu. Her halde Dünya Bankası'nın Türkiye uzmanı Mr. Sung TÖS'lü Fakir'i Amerika'dan tanıyor olsa gerek. Hani ihtilâlden sonra Amerikan dostları Fakir Baykurt'u memleketlerine davep edip, ecerlerini modern baskı tekniğine uygun olarak neşretmişlerdi. Bu günlerde Fakir Baykurt'un eğitim hakkındaki görüşlerine müracaat eden Dünya Bankası'nın yahudi uzmanları, bakalım daha kimlerle temasa geçecekler?

KEMAL TAHİR RUSYA'DA

● Komünist romancılardan Kemal Tahir bu yaz Rusya'ya gidip gelmiştir. Bu davetten sonra Rusya'da Kemal Tahir'in romanlarının tercümesine geçilmiştir. Türkiye'de lüzumundan fazla propagandası yapılan ve Türk Dil Kurumu tarafından roman dalında birincilik verilen Devlet Ana romanının Rusçaya tercümesine hız verilmiştir. Romanı çeviren heyetin başında Rady Fiche adında bir Rus bulunuyor. Ayrıca tercümeyle eski Türkiye Komünist Partisi üyelerinden Hasan Ali Ediz de yardım etmektedir. H. Ali Ediz cumhuriyetin ilk yıllarında Rusya'ya kaçmış ve Şevket Süreyya'larla beraber rusça okumuştur.

SARTRE KİMİN AVUKATI, BİLELİM?

● Bütün dünyada meşhurlatılmış bir yahudi filozofu var. Adı Jean Paul Sartre. Aynı zamanda da romancıdır, Hiç bir lâfı tutmayan Bertrant Russel'in Fransada'ki eşidir. Bu adam DeGaulle'e karşı mücadele etmiş, komünistleri her yerde savunmuş ve hıplığı, esrarkeşliği müdafa etmiş birisidir.

Şimdi ise «Tout» diye bir derginin sorumlu müdürlüğünü yapıyor. İşte dergisinden bir cümle: «Homoseksüellerle kadınların kurtuluşları için «irıştikleri hakkı mücadelenin yanındayız.»

CAHİT İRGAT DİYE BİRİ...

● Kafasında bir eksikliğin bulunduğu solcu çevrelerce de bilinen dengesiz şair Cahit Irgat ölümle pençeleşir haldedir. Şimdi Edebiyat Fakültesinde görevli materyalist öğretmen üyelerinden Mina Urgan'la Cahit Irgat arasında cerayan etmiş olan çirkin hadiselerin dedikodusu yaygındır.

54 yaşındaki şair durmadan kan tükürmektedir. Yanına gelip gidenlere söylediği tek şey «Ne olur kötü birşey yazmayın!» oluyormuş.

KOMÜNİST ÜLKENİN DAVETLİLERİ

● Geçtiğimiz haftalarda Türkiye'ye gelen Tito yetiştirmesi komünist yazar Necati Zekeriyası temalarını iyice artırmıştır. Ekim'in 18'inde yapılacak Yugoslav Yazarlar Birliği'nin toplantısına, yerli komünist yazarlardan da davetliler vardır. Gidecek olanlar arasında Varlık Mecmuası'nın sahibi Yaşar Nabi Nayır ve karısı yahudi olan Romancı Yaşar Kemal de vardır.

Ağustos Böceğinin İşlerine Bakın!

● Geçenlerde bir istatistik yapılmış, üzüm üretmekte, dün yada dördüncü gelmişiz. Fakat gelin görün ki yetiştirdiğimiz üzümün ancak % 5 i değerlendiriliyormuş. % 95 si ise çürüdükten sonra çöp sepetine.

Fakat bu işin böyle olmasına «Ağustos Böceği» sebep olmuş. Evet, evet şu, sağda, solda vız, vız eden «Ağustos Böceği», «Üzümler, ağustos böceğinin ne alâkası var» demeyiniz. Üzüme en büyük darbeyi vuran Coca-Cola, Pepsi, Fruko gibi zehirli maddeler değil midir? Bu yabancı sermaye meşru batları Türkiye'ye ne zaman sokuldu? 1963 de «Ağustos Böceği»nin Çalışma Bakanlığı yaptığı sırlarda değil mi? Yanlış anlaşılmasın Ecevit'ten bahsediyoruz.

Hele Dokunmayın Bereket Var

● TÖS ile İLK-SEN arasındaki ihtilâf gittikçe büyüyor. TİP ile Millî Demokratik Devrimciler arasındaki ihtilâf gittikçe büyüyor.

TRT'de ihtilâf büyüyor. Masonlar arasında ihtilâf büyüyor.

Hele dokunmayın. İhtilâflar büyüyedursun. İhtilâflar büyüyünce çatışma olur. Çatışma hareket demektir. Hareketin olduğu yerde ise bereket vardır.

● Orta-Doğu meselesi hakkında Amerika ile Rusya bir masaya oturup konuşacaklar.

Halbuki hiç lüzum yok. San ki değişik bir karar alacaklar. Golde Meir açıkladı işte «Ateşkes bittikten sonra Mısır ile savaşa hazırız.» diye.

BASBAKANLIK SIRRI

● İstanbul'da çocuklar Demirel'in etrafını sarıp, soru yağmuruna tutmuşlar. Bu arada çocuklardan biri «Nasil başbakan olunur?» diye sormuş. Fakat Demirel daha cevap vermediği için arkasından hazır cevap bir afa-

can mırıldanmış «kopye çekmek suretiyle» diye.

Demirel'in bu soruya ne cevap verdiğini iyice bilmiyoruz ama, «Bu bir teşkilât sırrıdır. Herkese söylenmez. Hele çocuklara katien.» deseydi daha yerinde olurdu herhalde.

— Süleyman Demirel: Türkiye bir gemidir. Batarsak beraber batırız.

Para Dağıtan Yahudi

● Adamın biri başlamış avaz avaz bağırma-ya «Borç para veriyorum. Haydi, var mı borç para isteyen!» diye. Hem de sokağın ortasında. Para sesini duyar duymaz fakir bir köylü adamın yanına yaklaşmış. Demet, demet binlikleri görünce başlamış kendi kendine söylenmeye. «Bu adam deli midir, nedir? Herkes para sıkıntısı çekerken... Bu işte muhakkak bir şey var.» demiş. Sonra merakını yenemeyip, sormuş «Hemşerim sen niye böyle bağırıyorsun? Paran fazla geldi de, koyacak yer mi bulamadın? Sen nerelisin?... Yoksa, yoksa yahudi filân mısın?»

Yahudi lâfını duyunca adamda şafak atmış. Sesi soluğu kesilivermiş. Bizim köylü «Hemşerim, niye sustun, cevap versene» diye bir daha sormuş. Fakat yine cevap alamayınca «sükut ikardan gelir» deyip başlamış bağırma-ya. «Seni pis yahudi seni, geçenlerde çocuklardan işittim. Zeytin yağına motor yağımı karıştırıp satmışsınız. Bizi aç bırakan da sizlermişsiniz. Bir de buraya geldin borç para dağıtıyorsun ha.»

Bu hararetili konuşmalar üzerine meydan bir anda insanlarla doluvermiş. Birkaç kişi köylüyü tutup teskin etmişler. «Sakin ol kardeşim» demişler. Fakat köylü habire «Bizden

soyduğu paraları burada dağıtmaya gelmiş. Beni bırakın, şunun icabına bakayım.» diye zorluyormuş. Bir başkasının köylüden yana çıkmayıp «Doğru söylüyor. Komünistlere de bunlar yardım ediyormuş.» demesi üzerine havanın rengi değişmiş. Yahudi telaşlanmaya başlamış. Bir an evvel kaçıp kurtulmayı düşünmüş.

● Fakat tam bu sırada oradan bizim Demirel geçiyormuş. Yahudi, Demirel'i görünce kendisine cesaret almış, dili açılmış. Başlamış yine bağırma-ya «Haydi, borç para veriyorum. Dolarlar, rubleler... Var mı isteyen» diye. Bu sözleri duyar da Demirel yerinde durur mu? Yığılı tutuy, atlamış adamın üzerine. «Ne kadar varsa hepsini ver. Faizini ıra ayarlarız» demiş.

Durumu gören köylü yeniden atılmış ortaya. «Aman efendim, bu adam yahudidir. Bundan para alınmaz. Kârı olmasa bu adam para vermez.» demiş. Ama kim dinler. Demirel bu lâfları duymamış bile. Büyük bir telaşla ve hızla paraları doldurmuş çantasına. Sonra oradaki toptanlığa kısa bir konuşma yapmış. «Sevgili vatandaşlarım. Münakaşaya, üzülme, meraklanmaya ne lüzum var. Borç yığtın kamçısıdır. Hepinizi muhabbetle selamlarım.»

Müjde «!»

● Geçtiğimiz hafta içinde Türkiye ile Sovyet Rusya arasında karayolları görüşmeleri başladı. Zaten böyle bir görüşme zarurî idi. Zira son yıllarda Rusya'ya satılan canlı mah lûkatin (!) teslimi son derece güç şartlar altında oluyordu. Sonra çok da zaiyat veriliyordu. Kimi denizde boğuluyor, kimi sınırda kurşunlanıyordu. Meselâ, Mustafa Suphi ve arkadaşları Rusya'ya gitmek isterken Karadeniz'de boğulmuşlardı. Yine Sabahattin Ali Bulgar sınırında kurşunlanmıştı.

Eğer Dışişleri Bakanlığı, hem Rusya'daki mal sahiplerinin, hem de Rusya'ya satılan uşakların çektiği hasretliği bir an evvel gidermek istiyorsa bu görüşmelerin neticesini tatlıyla bağlaması gerekir. Aksi halde Ticaret Bakanlığı çok sıkışacak.

KOMÜNİST İHTİLAL TEKNİĞİ

— 15 —

KOMÜTERN KARARLARINA GÖRE SİLAHLI MÜCADELE

Silahla yapılan mücadele soygundan başlayarak kitle halinde katliama, sabotajlardan başlayarak isyana kadar varan son derece değişik kavga şekillerini ihtiva eder. Komünistler ise bir memlekette hem parlamento gibi sulhcü vasıtaları, hem de cinayet ve soygun gibi terör vasıtalarını aynı anda kullanırlar. Harpaleyhtarlığı yaparken harp hazırlığı, demokrasiye bağlılık yemini ederken ihtilâl hazırlığı içinde bulunurlar.

An'anesi hâlâ devam eden Komintern kararları da bu hususta son derece açık bulunmaktadır.

«19 Mart 1919 da Moskova'da toplanan üçüncü enternasyonal komüninternin muhtelif tarihlerde aldığı kararlar:

19 Mart 1919'da Proleterya, Burjuva Devlet mekanizmasıyla açıkça mücadele etmek için, vesileler ihdas edecektir. Grevler, isyanlar bu mücadelede yegâne usul olarak kabul dılmıştır. Bu mücadelelerin ağırlık merkezi, parlamentoların dışında kalacağı için, masuniyeti olan milletvekilleri de, meşru olmayan şekillerle çalışacaktır.

«1920 yılında: Dünya herne pahasına ve hangi tarzda olursa olsun, ihtilallerle kaynama haline getirilmelidir. Meşru ve meşru olmayan faaliyetler birleştirilmelidir.

1922 yılında: Büyük kitlelerin yapacağı siyasi grevler, komünist mücadelesinin en mühim unsuru olarak kabul edilme lidir.

1924 yılında: Mümkünse meşru, mümkün değilse meşru olmayan yollarla, Burjuva sınıfının elindeki silahların tahribi ve silahların proleterya elinde toplanması lazımdır.» (1)

Silahlı mücadelenin komünist mücadelenin en mühim bir unsurunu teşkil ettiğini gösteren Komintern kararları bunlardan ibarettir.

Aynı sarahati, Moskovanın emirlerine harfiyyen bağlı gizli Komünist partisi programında da görüyoruz.

TÜRKİYEDEKİ GİZLİ KOMÜNİST PARTİSİNE GÖRE SİLAHLI MÜCADELE

«Madde 8 — T.K.P. ameli tecrübe-lerinden edindiği gerçeklerle işçi ve köylünün önlerinde duran meseleleri, Parlamento mücadelesi ile değil fakat münhasıran işçi ve köylülerin «Halkçı, İnkılâpçı, diktatörlüğü» ile halledileceğini bildirir.» (2)

«Madde 10 — T.K.P. «İşçi ve köylülerin silahlandırılmasını ve hür Burjuva muhafızlığını meslek edinmiş «ORDULARIN LAĞVINI» ve onların yerine işçi ve köylü milislerin konmasını» ve «Erlere subavlarını seçme hakkının verilmesini» talep eder. (3)

Madde 44 — TKP Sınıf düşmanlarının aksi inkılabı hücumlarına karşı yeni nizamın savunmasını tanzim eder. Amele ve Köylü hükümeti derhal büyük emlak ve arazi sahiblerini bu istismarcı sınıf

tarafatlarını, silahtan tecrid etmeye ve aksi inkılabı orduların artıklarını tahrib etmeye, amele ve köylüleri silahlandırmaya mecburdur. Böylece «Bir kızıl ordunun ve inkılabı milisin» ilk teşkilâtı yapılmış olacaktır.» (4)

Görüldüğü gibi Leninin, Komintern kararlarının ve T. KP'nin programları aynı caniyene ruhla doludur. Silahlı mücadeleyi hiç bir ahlaki ve vicdani tahdit kabul etmeden yürütmek, komünist hareketin prensibidir.

Silahlı mücadelenin en hainane tarzda yapıldığının örnekleri sadece Moskova ananesine bağlı komünistler görülmez. Silahlı mücadelenin en çirkin nevilerini tatbik etmek prensibi, Pekin ve Havana merkezine bağlı komünist hareketlerde hararetle uyulan bir prensiptir.

HAVANA VE PEKİN KOMÜNİSTLERİNE GÖRE SİLAHLI

MÜCADELE Bilindiği gibi Leninin iç savaş hakkındaki prensiplerini Cin'e uygulayan Mao, Halk savaşı adını verdiği ve uzun sürecek bir iç harbi devam ettirecek bir nazariye ortaya attı. Rusyada bir taarruzla başlayan, siyasi grevin dalgalanması ile büyüyen ve bir gece içinde bitirilen hükümet darbesi tekniği Cinde uzun yıllar tatbik edilememiştir. 1. Cihan harbinin meydana getirdiği mağlubiyet, işsizlik ve sefalet menşei itibarıyla köylü olan Rus askerlerini harp ve subav aleyhtarı yapmıştı. Ayrıca bu sefil mujik, sürüsü işledikleri toprakların da sahibi değildi. Petrograd ve Moskova gibi yerlerde biriken gayri memnun, mağlup olmuş ve sefalet düşmüş asker kitleleri toplanmıştı. Fabrikalarında grev yapmayı ve sokaklara dolmağa hazır işçi kitleleri, büyük bir sıkıntı içinde idi. Bu şartlar altında ihtilallerin hareket merkezi daima büyük şehirler oluyordu. Köy henüz hareketsiz ve pasif bir kitle manzarası arz ediyordu. İşte bu sebep, Rus ihtilalini şehirden başlayıp bütün Rusya'ya yayılan bir ihtilâl haline getirdi. Ancak Cin ihtilâli böyle olamazdı. Zira 1919 dan sonra faaliyete geçen Cin Komünist Partisi, Cinde cihan savaşından mağlûp çıkan Rusların şartlarını bulamadı. Ve Moskova taktiğini tak'ı etmeğe çalıştı 1928'e kadar şehirler de tertiplenen isyanlardan medet umdu. Ancak ihtilâl bütün Cine yayılmadığı gibi kısa zamanda bastırıldı. Komünist ihtilâlciler kuvvetler bundan sonra dağlara çekilmeğe mecbur oldular. Ve köylüleri kontrol altına alarak, gerilla savaşı ile varlıklarını devam ettirmeğe çalıştılar. Bu durum II Cihan harbinin Cini yarmasına ve perisanlık ucumuna yuvarlanmasına kadar devam etti. İşte Moskova klasik isyan tekniğinden farklı olarak gelişen, Cin modeli isyan tekniği ve benzeri olan Havana modeli isyan tekniği böyle bir tarihi gelişmeye bağlı bulunmaktadır.

Simdi bu komünist hareketin silahlı mücadele hakkındaki fikirlerinden bazılarını nakledeyim. Cin silahlı kuvvetleri başkumandanı Lin Piao şöyle diyor:

«Amerikan emperyalist saldırısından, baskısından ve yağmacılığından acı çeken bütün insanlar, birleşiniz! Halk savaşının

haklı bayrağını yükseltiniz, ve dünya barışı, milli kurtuluş, halk demokrasisi ve sosyalizm davası için savaşınız! Zafer elbette dünya halklarının olacaktır.

Yaşasın halk savaşının zaferi!» (5)

Halk savaşı adını verdikleri ve güya işçi ve köylü ittifakının temel olduğu savaş komünist partisi tarafından bir kısım halkın tahrik edilerek iktidarın alınmasında ibarettir. Komünist Partisi ve kurulan Kızıl ordu, önce gerilla harpleri ile düşmanı yıpratır. Bu hususta Mao, teferruatı talimatlar vücuda getirmiştir. Örnek olmak üzere bunlardan bazılarını hatırlatalım:

Che Guevera: Şehir gerillasının önemini şöyle açıklıyor.

«Kenar mahalle savaşının önemi daha gereği gibi kavranmadı. Etkili olarak yürütülüp geniş bir alana yayılırsa, o kesimin günlük hayatını felce uğratabilir. Halkın huzuru kaçır, tedirgin olur, ne olacağını düşünmeye başlar, adeta çarpışmalarını patlak vermesini bekler. Daha harbin başında, kenar mahalle savaşı için uzmanlar örgütlenirse, bu çeşit eylem hızlanacak daha az kayıp verilecek ve milletin değerli zamanı boşuna harcanmayacaktır» (6)

Şehir gerillasının nasıl çalışması lazımdı geldiğini ise şöyle anlatıyor:

«Cete her zaman için üstlerin buyruğu ile hareket edecektir. Demek ki, böyle bir çetenin ödevi, bağımsız hareket değil önceden hazırlanmış, stratejik plânları uygulamak olacaktır.

Böyle bir çetenin sayısı dört beş kişinin üstünde olmamalı, çünkü çete alabildiğine elverişsiz bir ortamda iş görmekte, riziko büyüktür, ele geçme tehlikesi azamidir. Öte vandan gerillanın eylem noktası ile sığınağı arasındaki uzaklık pek kısadır, dolayısıyla geceleri iş görmeli. Arkadaşları dışardan gelip kenti kuşatmadıkça açığa çıkmamalı.

Böyle bir gerilla çetesinin ana özelliği, disiplindir, ve ihtiyattır. Sığınacağı evleri iyi seçmesi gerek, evde kuşatıldın mı halin haraptır. Bütün pusatı, kosarken hızını kesmevecek, kolayca gizlenilebilecek ufak bir silah olmalı. Görevi, bir iki düşman birliğine baskın vermek ve buyruk üzere baltalamaya girişmektir.» (7)

Yukarıda ifade edilenler gösteriyor ki, kominizmin mücadele metodu, en iğrenç ve adi nevinden bir silahlı mücadeledir. Bir komünist faaliyetinin alevlendiği her memlekette cinayetlerin sabotajların ve silahlı terörün sık raslanır bir hadise olması tesadüf değildir. Komünizmin silahlı mücadele metodunu ve bunun iğrenç mekanizmasını iyice bilmek için komünist ihtilallerinde terörü misalleriyle görelim.

(Devamı Gelecek Sayıda)

(1) İçimizdeki Düşman shf: 7

(2) A. Se. Shf: 23-24

(3) A.g.e Shf: 23-24

(4) A.g.e. Shf: 25

(5) Halk savaşının zaferi. Lin Piao Shf: 26

(6) Gerilla Harbi. Mao Tse Tung - Che Guevera. Shf: 118

(7) A.g.e. Shf: 117

millî kültür lügatçesi

MİRAC

— 4 —

«Ekseri ulemâya göre Muhammed (S.A.S.) Mi'racta Rabbini baş gözüyle görmüştür. Her ne kadar Hz. Aîşe (R.A.) bunu reddediyorsa da, İbnü Abbas (R.A.)'ın hadisi bu hususu doğrulamaktadır. İbnü Abbas'ın hadisi, Hz. Aîşe ninkinden önce gelir. Zira «Musbit» delih ile «Nafi» delihli teâruz edince, Musbit tercih edilir. Bu, bir usulü Hadis kaidesidir. Aynı meselede Ma'mer İbnü Râşid, «Aîşe, İbnü Abbas'dan daha bilgili değildir.» demektedir. Dün yada baş gözüyle Allahı görmek yalnız Resulullah (S.A.S.) için mümkün olmuştur. Bunun dışında, uyanık olarak, kim Allahı gördüğünü iddia ederse sapıktır ve sözü bâtıldır. Hatta bazı âlimler böyle bir iddiada bulunan kimsenin kâfir olacağına kâil olmuşlardır.» (35)

BAŞ GÖZÜYLE RÜ'YET

HAKKINDAKİ İHTİLÂF

Bu meseledeki ihtilâf sebebi; Müslim-i Şerifin Ebû Zer (R.A.) den rivâyet ettiği şu hadistir:

Resûlullah (S.A.S.) tan «Mi'raç gecesin de Rabbini gördün mü?» diye soruldu. Resûlullah (S.A.S.) şu cevabı verdiler: «Nûrun en-nâ erâhu». Hadisteki «en-nâ» kelimesi «elif» ve «nûn» harflerinin tethiyle de rivayet edildi, kesriyle de... Bu iki rivayet şekline göre ise, mâna değişmektedir. Birinciye göre (yani «en-nâ» okununca) mâna, «O bir nurdur, nasıl görebilirim?» şeklindedir ve «Resûlullah Allah'ı baş gözüyle görmedi» diyenlerin delili olmaktadır. İkinciye göre, (yani «innî» okunursa) mâna, «O bir nurdur, elbette gördüm» demek olur ki bu da, «Resûlullah Allah'ı baş gözüyle gördü» diyenlerin delili olur. (36)

Ramazan Efendi Şerhü Akâid Hâşiyesinin 289. sahifesinde «Allah'ı kalb ile görmeyi» şöyle izah eder: «Allah (C.C.), Muhammed (S.A.S.) in baş gözünü kalbinde kıldı. Kalbi için göz yarattı. O da, Rabbini baş gözüyle gördüğü gibi gördü.»

RÜ'YET HAKKINDAKİ HADİSLER

1. Atâ tarikiyle İbnü Abbas (R.A.) dan: «Onu kalbiyle gördü.» (37)

2. Mesrûk'tan şöyle rivayet edilmiştir. Hz. Aîşenin (R.A.) yanındaydım. «Ey mü'minlerin annesi. Üç şeyi kim söylerse, Allah'a (C.C.) karşı büyük iftira etmiş olurmuş... Nedir onlar?» diye sorduğumda Hz. Aîşe şöyle cevap verdi:

a— «Kim ki, Muhammed (S.A.S.) Rabbini gördü, diye iddia ederse, Allah'a karşı büyük iftira etmiş olur.» Bunun üzerine ben; «Ey mü'minlerin annesi. Bana müsaade et, konuşayım. Andolsun ki O, onu apaçık ufukta görmüştür.» (38) âyetine ne dersin?» diye sorunca, Hz. Aîşe şu cevabı verdi: «Bu meseleyi Resûlullahtan (S.A.S.) ilk önce soran benim... Resûlullah bana dedi ki; «O Cebrâildir... Hem işitmedin mi, Allahu Tealâ; «Ona gözler erişemez. O ise bütün gözleri ihata eder.» (39) buyurmadı mı? Ve hem sen işitmedin mi ki, Allah (C.C.) şöyle buyurdu; «Bir vahy ile, ya bir perde arkasından, yahut bir elçi gönderip de

kendi izniyle dileyeceğini vahyetmesi olmadıkça Allah'ın hiç bir beşere kelâm söylemesi (vaki) olmamıştır.» (40)

b— «Her kim ki; Resûlullah (S.A.S.), Allah'ın (C.C.) kitabından bir şeyi gizledi derse; Allah'a büyük iftira etmiş olur.»

c— «Her kim ki, Muhammed (S.A.S.) gaybı bilir iddiasında bulunursa, Allah'a (C.C.) büyük iftira etmiş olur.» (41)

3. Abdullah İbnü Şakik tarikiyle Ebû Zer (R.A.) den rivayet edilmiştir:

Resûlullah (S.A.S.), «Rabbini gördün mü?» diye sordum. Buyurdu ki, «Bir nur, onu nasıl görürüm?» Aynı tarikle ikinci bir rivayette ise, «Bir nur gördüm» buyurdu. (42)

Kadı İyaz Şifâü Şerif'te; «Bir grup âlimlerin fikri Hz. Aîşenin kavlıncedir. İbnü Mes'ud'dan ve Ebû Hüreyre'den meşhur olarak nakledilen de budur. Bunun üzerine Hadisciler ve Fakihlerden bir kısmı, dünyada Rü'yetin mümkün olmayacağına kâil olmuşlardır. İbnü Abbas'tan meşhur olan rivayet ise, Peygamber (S.A.S.)'ın Rabbini göziyle görmüş olmasıdır. Hattâ İbnü Abbas'tan Hâkim, Nesefî ve Tabaranî rivayetlerinde; «Allahü Tealâ Musa'ya (A.S.) Kelâm, İbrahime (A.S.) Hullet (dostluk), Muhammed'e (S.A.S.) ise Rü'yet ile ihtisas buyurdu» demiştir. İmam Eş'arî ile ashâbın dan bir grup da, Peygamberin (S.A.S.) Allah'ı (C.C.) baş gözüyle gördüğüne kâildirler. Bazı Meşâyih de, Allah'ı baş gözüyle görme meselesinde tevakkuf etmişlerdir.» diye naklettikten sonra şu kanaatı serdedir; «Şüphesiz, bu meselede hak olan da, tevakkuf yani kat'i bir kanaat izharında bulunmayıp bu meseleyi Allah'a (C.C.) havale etmektir.»

Şifâ şerhinde Aliyyülkarî ise şunları zikreder: «Resûlullah (S.A.S.) Mi'raç gecesini Allahü Tealâ'yı görmedi. Fakat Nevevî, «Fetevâ'da rü'yetin vâki olduğunu doğrulamış ve bunu muhakkikûn'dan nakletmiştir.» (43)

ALLAHİ RÜYADA GÖRMEK

Şerhü Mevâkif, İmam Âmidî'den şunları naklediyor: «Rüyada Allah'ı (C.C.) görmek câiz midir, değil midir? Meselesinde; bir kısım âlimler câizdir, bir kısmı da câiz değildir kanaatindedirler. Bu meselede doğru olan; rüyada Allah'ı görmeye mâni bir şey yoktur. Fakat bu görüş hakikî bir görüş değildir.»

Saadeddin Teftazânî ise, Şerhü Akâid'de der ki; «Rüyada Allah'ı (C.C.) görmek Selef'in bir çoklarından hikâye edilmiştir. Rüyada Allah'ı görüş bir çeşit müşahededir ki, kalb ile olur, göz ile değil.»

Bu kitaba hâşiyeye yazan Ramazan Efendi, Selef'in bir kısmını şöyle anlatır: «İmam Âzam, Ebu Yezid, Hamzatü'l-Kârî, Sahâbenin büyüklerinden Hz. Ömer (R.A.) Rabbini rüyada gördüklerini nakletmişlerdir.» (45)

Abdüllatif el-Harputî ise, «Tenkihu'l-Kelâm fî Akâidi ehli'l-İslâm» kitabında ulemanın bu husustaki görüşlerini şöyle açıklar:

Uykuda Allah'ı (C.C.) görmek meselesinde Ehl-i Sünnet âlimleri arasında ihtilâf var ise de, «Rabbimi en güzel surette gördüm», «Rüyanın en hayırlısı kulun Rabbini görmesi veya Peygamberini görmesi yahut Müslüman olan ana-babasını görmesidir» Hadis-i Şeriflerine; Sahabe, Tabiûn ve Din İmamlarından nakledilenlere binâen Ehl-i Sünnet âlimlerinin büyüklerinden İmam Âmidî rüyada Allah'ın (C.C.) görülebileceğine hükmetmiştir.

İmam Âzamın (R.A.) doksan dokuz kere rüyasında Rabbini görüp, yüzüncü kere, «Yâ Rabbî. Kulharın azâbdan nasıl kurtulacak?» diye sorduğu hikâyesi meşhurdur.

İmam Ahmed b. Hanbel de Rabbini rüyada görmüş, Rabbine yaklaşmanın yolunu sormuş, «Kur'an okumak» olduğu cebabını almıştır.

Kurrâ-ı Seb'adan Hamza ve Muhammed b. Ali Tirmizî gibi daha bir çok zevattan rüyada Allah'ı (C.C.) gördükleri rivayet olunmuştur.

Rüya ta'bircilerinin imâmı Muhammed İbnü Sîrin de, «Rüyada Rabbini gören kimsenin rüyası, onun cennete gireceği şeklinde ta'bir olunur» demiştir. (46)

Yine aynı hususta, Fıkıh kitaplarından olan Bezzaziye'de şu beyânat vardır: Rüyada Allah'ı (C.C.) görmeyi Rüknu'l-İslâm ve ekseri mutasavvıflar câiz görürler. Ekseri Meşâyih ile Semerkant ile Buhara'nın ekseri Muhakkık (tahkikci) âlimleri ise câiz görmezler. Hattâ İmam Matürîdî, «Rüyada Allah'ı (C.C.) gördüğü iddiasında bulunan, puta tapandan daha şerlidir. Zira rüyada görülenler hayal ve misallerdir. Allahü Tealâ ise bunlardan münezzehtir» der. (47)

Tarikatü Muhammediye şerhi «Berika»da Hâdimî merhum, ihtilâfları beyân ettikten sonra, İmam Matürîdî'nin kavlini bazı âlimlerin te'vil ettiğini yazmakta, aynı kitabın şârihi Recep Efendi ise, «Bu hususta susmak en güzeldir» demektedir. (48).

SON

(35) Tuhfetül-Mürîd A'lâ Cevhereti'l (36) Şerhü Akâid Hâşiyesi Ramazan Efendi. Shf: 178-179.

Tenkihu'l-Kelâm fî Akâidi ehli'l-İslâm. Shf. 279.

(37) Sahihu Müslim. Cild: 1, Shf: 158.

(38) Et-Tekvîr Sûresi, Âyet: 23.

(39) El-En'am Sûresi, Âyet: 103.

(40) Eş-Suura Sûresi, Âyet: 51.

(41) Sahihu Müslim. Cild: 1, Shf: 159.

(42) Sahihu Buharî. Cild: 6, Shf: 50.

Sahihu Müslim. Cild: 1, Shf: 161.

(43) Şerhü's-Sifâ. Aliyyül-Kârî. Cild: 1, Shf: 418.

(44) Şerhü Mevâkif. Cild: 2, Shf: 368.

(45) Şerhü Akâid Hâşiyesi Ramazan Efendi. Shf: 179.

(46) Tenkihu'l-Kelâm. Shf: 280.

(47) Fetevâyı Bezzaziye. Cild: 3, Shf: 356-357.

Fetevâyı Hindiye. Cild: 6, Shf: 356-357.

(48) Tarikatü Muhammediye Şerhi Berika ve Recep Efendi. Cild: 1, Shf: 214-216.

Devrim ve Demokrat İzmir

(Baştarafı 6. Sahifede)

Aşağıda okuyacağınız vesika söylenenlerin doğruluğunu ortaya koyacaktır.

Tel-aviv'de neşredilen «Maarif» isimli İsrail mecmuası 22 Haziran 1964 sayısında, Rusya'nın Paris'teki askeri ataşesiyle yaptığı röportajda şöyle demiştir: «İsrail Rusya'dan da silah satın alabilir. Biz B.A.C. ve diğer Arap devletlerine silah satarız. Ancak Filistin meselesinin, Arapların lehinde hali için her hangi bir garantimiz yoktur. Mısır ve diğer Arap devletleriyle olan ilişkimiz, İsrail'in varlığına katliyen zarar vermemiştir, vermeyecektir.

Rusya'nın Orta Şark siyaseti budur. Biz Araplar'a silahı sadece, Emperyalizmle ve gericilerle mücadele etmeleri için veriyoruz. İsrail'e düşman yapmalarına saldırımlarına müsaade etmeyeceğiz.

Başlangıçtan beri tutumumuz, gerici Araplar'ın İsrail'e saldırması- nın karşısında olmuştur. Biz İsrail'i Birleşmiş Milletler'de en çok destekleyenlerden olmuştuk. İsrail kurulduğunda, (1948) silah ve malzemenin yanında, Doğu Avrupalı yarım milyon yahudiyi İsrail'e göndermekle en buhranlı anlarında yardımda bulunmuşuzdur. B.A.C. ve diğer Arap devletlerine sadece müdafaa edebilecek tarzda silah yardımında bulunuyoruz. Hiçbir zaman İsrail'e saldırımlarına ve hücum etmelerine müsaade etmeyeceğiz. Biz İsrail'in selâmetli ve yaşaması için çalışıyoruz.»

«Devrimci ve Sosyalistlerin İhtaatleri»

Zühbeyr-El-Şalak, shf, 26, 27. Beyrut - 1966.

Rusya'nın İsraildeki büyük elçisi, İbraniye Üniversitesinde, profesörle- re, üniversite talebelerine verdiği kon- feransta Rusya'nın Araplara yaptığı silah yardımını da şöyle açıklamıştır:

«Biz, Mısır'a ancak müdafaa ya- pabilecek güçteki silahları veriyoruz, Taarruz edecek tarzda silah vermiyo- ruz. İsrail gençliği bilmelidir ki; Rus- ya 1957 de Araplara silah verilmeme- si için ilk defa harekete geçmiştir. Biz Araplar'a hiç silah verilmemesine muktediriz. Fakat solculuğun yayıl- ması ve yaşaması silahla olacağından, gericiliğin yok edilmesi, onlara yar- dım edenlerin tesirsiz hale gelmesi için Arapların desteklenmesi lâzım- dır.

Arap âlemindeki gericiliğin yok edilmesi, Araplardan İsrail'e gelecek tehlikelerin bertaraf edilmesi demektir. Sosyalist Arap devletleri ve bura- daki ilerici güçler İsrail'e saldırmak niyetinde değillerdir.

Biz biliyoruz ki Mısır'da başlayan ve diğer Arap devletlerine de sınavet eden sosyalist hareketler. İsrail'in komsusu olan Arap devletlerinin İsrail'e düşmanlığına son verecek, ve İsrail'e karşı silahlanmaktan vazge- cipo, memleketlerinin iltisadi yönden kalkınmasına yöneltecektir.

Bütün sosyalist Arapların her yerde narolası sulh içinde beraber yaşamaktır.» (A.g.e. Shf. 47 - 48)

Sadece bir misal kabilinden ver- diğimiz bu vesikalardan sonra Dev- rim simsarlarına deriz ki eğer hay- siyetin zerresine sahip iseniz doğma- lınızın doğruluğuna inanıyorsanız, hodri mevdan!

Kongre Arefesinde AP'de Fırtına

(Baştarafı 5. Sahifede)

sa, Demirel'in durumu kritikleşecek- tir.

5. büyük kongre arefesinde il başkanlıkları seçimine dikkat edilirse, İzmir Başkanlığını mason Osman Ki- bar'ın bütün dalaverelerine rağmen, Bilgiç taraftarları kazanmıştır. Aynı şey Mersin'de de tekrerr etmiştir. Türk parlamento hayatında en büyük fesih işlemleri Demirel zamanında ve AP. bünyesinde olmuştur. Genel Merkez'e karşı olduğu gerekçesiyle Konya gibi büyük bir il dahil olmak üzere, birçok il ve ilçelerin başkan- ları Demirel tarafından ihraç edilmiş- tir. Buna rağmen Bilgiç'çilerin kü- çümsenemeyecek başarılar elde ettik- leri görülmektedir. Ancak methodsuz bir hareketin, locaların tezgâhladığı mahirane oyunlar karşısında muvaf- fakiyet şansının çok az olduğu hatı- ran çıkarılmamalıdır. Hemen ifade edelim ki; Konya il seçiminde başba- kanın «Benden Konya sevgisini ala- mazsınız. Konya başka şeydir, Konya milletvekilleri başka şey.» tarzındaki yuvarlak sözleri, üzerinde gülünüp geçilecek sözler değildir. Bu sözler, Konya'nın Türk siyaset hayatına koy- duğu ağırlığı ve seçip gönderdiği tem- silcilerin üzerine sarfedilmiştir. De- mirel bu taktiği, muarızı durumunda- ki Konya milletvekillerini, halktan a- yırmak gayesi ile denemiştir.

TÜRKİYE'DE PARLEMANTERİZM İFLÂS ETMEKTEDİR.
Türkiye'de parlamenterizm iflâ- sının eşliğindedir. İhtilâl denemelerinin yapıldığı Türkiye'de, parti içi karga- şalıklar tam bir «kör döğüşü» hal- ni almış bulunmaktadır. Milletin ha- yatı tehlikede iken, şahsî kaprisler, diktatörlük hevesleri almış yürümüş- tür. Eskiden muhalefet ve iktidar

arasında vuku bulan didişmeler bu- gün, parti içi kavgaları haline dönüş- müştür. Bu cümleden olarak Türk si- yasi hayatındaki partileri incelemeye tâbi tutalım:

A) **CHP.** : 27 Mayıs 1960 ha- reketinin bir lütfu olarak iktidarı gasbeden CHP., kısa zamanda deşifre olmuş ve muhalefette kalmıştır. Bu dönem zarfında parçalanı parçalana bir garip hüviyete dönüşmüştür. Ev- velâ GP.'ni doğurmuş, sonra İnönü' - nün bastıramadığı Satır - Ecevit kü- fürleşmesi ve döğüşmesine sahne ol- muştur. Partide dengesizlik el'an hü- küm sürmektedir. Ve parti, «din düş- manlığı» karakterini «sosyalizm»le pekiştirme gayretleri içindedir. Ge- nel Sekreteri, Mao'nun sözlerini be- nimsediğini resmen açıklamış ve ha- reketlerini taklide koyulmuştur.

B) **TİP.** : Bu müseccel parti, CHP.'ye adetâ nazire yapmak duru- munda olmuş ve molekülüne ayrıl- mıştır. Parti içinde Aybar, Aren, Bel- li ve Proleter Devrimciler gibi hizip- ler birbirlerini «gericilik», «oportün- zizm», «MİT ve CIA ajanlığı», burjuva köpeği olarak vasıflandırmaktadır.

C) **BP.** : Eskiden TİP'in boru- sunu öttüren Birlik Partisi, bütçe ve kırmızı oy veren 5 milletvekillini afa- roz etmiş bulunuyor. Bütçe oylama- sı esnasında Balan'ın satın alındığını şimdiki başkan Mustafa Timisi itiraf etmekten çekinmemiştir.

Bahsettiğimiz bu partiler, AP. başta olmak üzere, Türk siyasi haya- tının en büyük ve sözü edilir parti- leri durumundadırlar. Türkiye'de si- yasi bataklık, ta parti içlerinden baş- lamakta, muhalefete doğru uzayıp gitmektedir.

Masonluk yalnız Türk siyasi ha- yatının değil, bütün dünya siyaset

hareketinin başına, asgarî sempatiza- nı olan adamları geçirmekte mahir- dir. Yılların verdiği tecrübe, muhar- ref Tevrat'a taasubla bağlılık ve bü- yük maddi finansmanın teşkil ettiği bu güç, ancak teşkilatlanmış halk kit- lesi taarfından parçalanabilir. Bey - nelmilel yahudilik ve hristiyanlık, ne ihmal edilebilir bir güç, ne de yenile- miyecek bir güçtür. Bu güç, karşı - sında daha büyük iman, muntazam bir metod ve teşkilatlanmış halk kit- lesi bulursa, kaçacak delik arıyacak- tır.

Parlamentar mücadelenin, millet mücadalesinin tamamı olmadığı ve sadece mücadelenin bir kısmını teş- kil ettiğinin bir an bile unutulması, zaafiyettir. Maalesef itiraf etmeliyiz ki; parlamenter mücadeleyi, mücade- lenin tümü olarak addedenler mev- cuttur. Zaman bunun yanlış olduğu- nu hiç bir şek ve şüpheyne mahal bırakmayacak tarzda gösterecektir. Lâkin geçen zaman ve acı vakialar- dan ders alınmaması millet aleyhine olmaktadır. Ve ardı ardına yapılan tecrübeler, vakit kaybettirmekten başka bir işe yaramamaktadır.

Millet son seçimlerde, AP.'ye 258 sandalye bahşetmiştir. Fakat iş- tirâk nisbeti çok düşüktür. Bu 258 sandalye, CHP.'nin mâlûm devirleri- nin tekrerrüne mani olmak mânâsı- nı taşımaktadır. Hiç bir partiye oy vermeyen % 45 nisbet, Türk parle - menterizminin iflâsın eşliğinde oldu- ğunu ispata yeter bir delildir. Son olarak söylenebilir ki; milletimizin kurtuluşu ancak el'an süregelmekte olan gayri millî sistemin demokratik vasıtalarla tasfiyesi, % 45 ilk nisbe- tin çekimserliğinin izalesi ve asıl düş- manın zararsız hale getirilmesiyle mümkün olacaktır.

Kerkük Faciası

(Baştarafı Sayfa 5 de)

Esir Türklerin davalarıyla yakından ilgilen- mek Türkiye Cumhuriyetinin ihmal ettiği bir va- zifedir. Bugüne kadar, dünya devletleri karşısın- da bir tez koyamadık. Onun için Kıbrıs elimiz- den gitti. Onun için Kerkük elimizden gitti. Düş- man şimdi de İstanbul'a ve Anadolu'ya göz dik- miş. Resmî veya gayri resmî ağızlardan bu hain arzuyu dile getiriyor. Uyanmak ve şahsiyetimi- ze dönmek zamanıdır.

DIŞ POLİTİKAMIZIN KERKÜK'TEKİ MENFİ TESİRLERİ

Dış politikamızın, başka ülkelerdeki kardeş- lerimize karşı lâkayd tutumu, bir takım menfi neticeler doğurmuştur. Rusya Kerkük'lü kardeş- lerimiz arasına da sızmadı istemiş ve kiralık bazı kafalarla, komünizm propagandasını hızlandırmış- tır. Meselâ Türkmen Kültür. Müdürlüğünün başı na getirilen Latif Benderoğlu, demir perde geri- sinde eğitim görmüş birisidir. Benderoğlu, Irak' taki Türk okullarında Rusların «Kırlı» alfabe- sinin kabulü için kesif bir faaliyetin içine girmiş- tir. Kendisi yazdığı bir kitaba Rus harfleriyle ken- di ismini ve kitabın ismini yazmıştır. Azerbay- can'da komünistlerin Rusça harflerle yazdığı «Ge- lincik» adlı dergiyi okullara sokmaya gayret et- mektedir.

Ayrıca Benderoğlu «Yurt» isimli bir de ko- münist dergi çıkarmaya başlamıştır. Benderoğlu,

Türkler arasında tam bir Rus ajanı olarak faali- yet göstermektedir. Ruslar aynı şeyi müslüman Kürtler arasında da Barzanî vasıtasıyla denemiş- lerdir. Bütün bunlara bizim ihmalkâr politika- mız vesile olmaktadır. Bizim bıraktığımız yerle- ri, komünistler derhal doldurmaktadır.

SON SÖZÜMÜZ

Türkiye'deki iktidarlara ilgilenmese de millet ola- rak esir müslüman Türkler davamız sönmeyecek- tir. Bu milletin millî iktidarlara kurulacaktır. Uyu- tulan bütün meselelerin hesabı teker teker görü- lecektir. Millet olarak bizim bir Kerkük Türkle- ri davamız vardır. Ve bu meselede herhangi bi- şövenist duygu mevzubahis değildir. Bütün mil- letlere tanınan en tabii haklar, kardeşlerimizi çok görülmemelidir. Hiçbir millete uygulanması- nı tasvib edemeyeceğimiz jenosid (bir ırkı top- tan imha) ve asimilasyon (bir ırkın hususiyet- lerini bozma) hareketlerinin, bizim milletimizi uygulanması tasvib edilemez. İslâm'ın tesbit etti- ği anlayış içerisinde; ırk, dil ve renkleri dejene- rasyona götürecektir bir hareket gayri insandır. Herhangi bir ırk namına, başka ırk ve milletle- re karşı yürütülen imha politikası gayri-İslâmî- dir. Hiçbir şövenist kaygıya kapılmaksızın, Ker- kük Türklerinin korunmasını millî bir dava ola- rak takdim eder, Türk hariciyesini esir kardeş- lerimizle daha yakından ilgilenmeye davet eder.

Millî Mücadelemizin STRATEJİSİ

KANADA

Amerika hakkında söylediklerimiz, Kanada hakkında da varıddır. Ancak Kanada milliyetçi hareketinin gücünü belirtecek sağlam bilgiler elimizde yoktur. Çok yeni bir millet oluşu sebebiyle henüz dünya meselelerinden şuurlu olarak haberdar olmayabilir.

Nüfus az, ülke geniş ve zengindir. Sanayileşmiştir. Ve iktidara yahudiler hakimdir. Milliyetçi hareketler zayıftır.

LATİN AMERİKA MEMLEKETLERİ

Bütün latin Amerika memleketleri, Katoliktir. Beşeri unsur, latin ve kızıl derili unsurların karışımından hasıl olmuştur. Katolik kilisesinin manevi tesiri devam etmektedir.

Bu memleketlerde, yahudi cemaatleri bulunur. Bu vakıa mezkûr memleketlerdeki antisionizmin kökünü teşkil eder. Masonluk ağı bu memleketleri de kavramıştır.

Memleketlerin ekserisi, askeri diktatör hükle idare edilmektedir.

Komünist nüfuzu ihtilaller ve darbeler yaptırmaktadır. Amerika kıt'asının komünistleşmemesi için çalışmalar yapmak tadır.

Latin Amerika memleketlerinde ideolojik grupları yeniden tahlil edersek bu gruplar şunlardır:

1. Katolik kiliseleri ve onlara bağlı teşkilatlar:

Katolik kiliseleri bütün köylere kadar yayılmıştır. Manastırlar ve okullar idaresi altındadır. Köyler üzerinde ehemmiyetli nüfuzu vardır.

2. Yahudilik ve Teşkilatları:

Kıtanın her yanına dağılmıştır. Merkezi bir teşkilatlanma gösterir. Masonluk ve Komünist Partileri kontrolleri altında gelişmektedir. Kıt'anın mali ve siyasi idaresinde tesirleri büyüktür. Halk kitleleri tarafından sevilmemektedirler.

Sionizm hakkındaki umumî politika, memleketlerin hususiyetleri hesaba katılarak tatbik edilmelidir.

3. Milliyetçi akımlar:

Latin Amerika memleketlerinde antisionist, anti-komünist temayüller kuvvetlidir. Ve milliyetçi akımların, buradaki hakim karakteri budur. Arjantin ve Brezilya denemeleri bunu göstermektedir. Ancak milliyetçi akımın zaafı hakkında, Amerika milliyetçileri hakkında söylediklerimizi söylemek doğrudur. Bu akımlara, Alman milliyetçileri büyük çapta tesir etmektedirler.

İNGİLTERE

Amerika için söylediklerimiz, İngiltere için de söylenebilir. Kısaca tahlil gerekirse:

1. Beynelmilel Yahudilik kuvvetlidir. Maske teşkilatı masonluk kuvvetli ve teşkilatlıdır. Dünya masonluğunun merkezi-dir. Siyasi, mali iktidarı çok yüksektir.

2. Hristiyanlık:

Esası itibarıyla protestanlığın muhtelif kollarından ibarettir. Hristiyanlık çok dejenere edilmiştir. Masonluk büyük nüfus kurmuştur. Hristiyanlığın gerçekleri hakkında aydınlatma gerekir.

3. Milliyetçilik:

Mazisinde bir emperyalizm tesis etmek için Beynelmilel Yahudiliğin ittifakını kullanmıştır. Yani milliyetçilik Hitler doğmalarına bağlıdır. Islahı gerekmektedir.

İSPANYA - PORTEKİZ VE FRANSA

Halk katoliktir. Fransa sanayileşmiştir. İspanya ve Portekiz sanayileşmemişlerdir. Bu üç memleket latin ve katoliktir.

— 9 —

Katolikliğin vasfı icabı anti-sionist ve anti komünistdir. Fransa ise bunlara ilâveten milliyetçidir. En eski milliyetçi tatbikata sahiptir. Önce katoliklik aleyhine, sionizmle ittifak etmiştir. Sonra anti-sionist ve anti-komünist vasfını kazanmıştır.

Şimdi ayrı ayrı kuvvet tahlilleri yapalım:

a — Yahudilik:

İspanya ve Portekiz'de açık siyasi tesirleri azaltılmıştır. Masonluk yasaktır, kapatılmıştır. Fransada kuvvetli olup, De Gaulle iktidarına göz yummağa mecbur kalmıştır. Ancak mali, ve kültürel tesiri devam etmektedir. (1)

b — Kiliseler:

Nisbi bir tesir arz etmektedirler. Bilhas-sa katolik nüfuzu Fransa'da, milliyetçilere nisbetle azdır. Ancak ne olursa olsun, kiliseler halk kitleleri üzerinde tesirlerini devam ettirmektedirler.

c — Milliyetçi akımlar:

Halk üzerinde değişik tesirler göstermekle beraber hakim bir manzara göstermezler. İktidara muayyen bir oranda iştirak etmektedirler. İspanya ve Portekizde bu oran yüksek, Fransada ise henüz düşüktür.

ALMANYA

a — Yahudilik: Kuvvetlidir. Kaybet-tiği kuvvetleri toplamaktadır.

b — Hristiyanlık: Proteston mezhebler tesirlerini devam ettiriyorlar, katoliklik yaşamaktadır. Anti-sonist, anti-komünist karakterlidir.

c — Milliyetçilik akımları: Anti-sionist, anti-komünist karakterlidir. Gizli ve açık mücadeleyi devam ettirmektedirler.

Milliyetçi doktrin hakkındaki zaafılar, Alman milliyetçi doktrinini için de söylenebilir.

KOMÜNİST HAKİMİYETİNDEKİ MİLLETLER:

Umumi olarak:

Komünizm, Beynelmilel Sionizm'in geliştirdiği bir iktisadi, içtimai ve siyasi nazariyedir. Beynelmilel gerçek emperyalizmin masonluk maskesi ile zaptedemediği milletleri ezmek için istifade ettiği milletleri ezmek için istifade et-hudi azalarındır. Komünist partisindeki merkezî Demokrasi bunu temin eden bir silahtır. Partinin siyasetinin mutlak yöneticisi merkez komitesi yahut prezidyumudur. Bu siyasete karşı gelenler mutlaka atılırlar. Komünist partilerin hücreleri arasındaki yatay temas yasağı bütün partilileri, merkez komitesinin icra organı haline getirir. Komünist partisini de masonluğun gizli üstadları yönetir. Komünist partisini Yahudilikten başka bir gücün ele geçirmesi imkânsız denecek kadar güçtür. İktidarda olduğu memleketlerde dahi komünist partisinin gizli bölümü çalışır. Komünist partisi ordu, hükümet, sendika ve teşkilatlı her kuvvetin beynidir. Komünist memleketlerin bünyesi tahlil edilirken bu unutulmamalıdır. Komünist blokta bu gerçek emperyalizmin maskesi, Rus ve Çin emperyalizmidir. Demek ki maske emperyalizm, Rus ve Çin emperyalizmidir, gizli ve gerçek emperyalizm ise Sion emperyalizmidir.

Şimdi milletlerin tahliline geçebiliriz: **RUSYA**

a) Komünizm:

Kuvvetli bir komünist partisi vardır. Bütün dünyaya dalbudak salmıştır. Bütün iktidarı ele geçirmiştir.

b — Hristiyanlık:

Kukla kiliseler vardır. Komünist partisinin kontrolü altındadır.

Komünist partisi haricinde hiçbir teş-

(1) Bu tahlilin bundan 3 sene yani 1967'de yapıldığını hatırlatalım. kilat kalmamıştır.

Halk, komünist gözüğe de bu geçici olacaktır. Zira hiçbir millet gayri insani bir rejimin ZULMÜNE UZUN MÜDDET TAHAMMÜL EDEMEZ. Fakat bu hal Rusya içinde bir anti-komünist harekete ümid bağlamak manasına gelmez. Zira neticeli hareket ancak teşkilatlı bir fikrin eseridir. Bu ise Rusya'da gelişemez. Ancak halkın memnuniyetsizliği arttıkça, komünist memleketlerde şekli bazı tavizler verilebilir. Buradan şu netice çıkar; Rusya dahilindeki Anti-komünist hareket şu şartlar dahilinde gelişemez. Ancak harici müdahaleler netice verebilir. (Bu neticeler Rus milleti ve ırkı için bahis konusudur.)

TÜRKLER:

Aynı mütalalar Çin için de varıddır. Çin-Rus ittifakının zayıflaması şu neticeyi ortaya kovar: Farklı milletlerin ırkı te-canüsleri olan milletlerin açık emperyalizm mi uzun ömürlü olmamaktadır. Rusyanın desteği ile kurulmuş Çin komünizmi. Rus emperyalizmine karşı çıkmaya her halde halkın psikolojisi icabı - mecbur kalmıştır. Bu tahlil neticesini, Rus emperyalizmi altındaki milletlere tatbik edebiliriz. Bu durumda, Çin'den Karadeniz'e kadar uzanan sahayı kaplayan Türk milleti için de komünizmin esaretinden kurtulmak istikbalin kati neticeli mes'elesi olacak demektir. Çin tecrübesinin bir başka unsuru olan, büyük emperyalist baskıya dayanabilecek çapta (nüfus mesafe ve sanayi yönünden) bir milletin varlığı. Türk ırkı için de vardır. Rus ve Çin emperyalist baskısı azaldığı zaman, esir Türk milleti de hürriyetine kavuşma imkanına sahip olacaktır.

Zira büyük bir nüfus ve mesafe vardır. Halk komünist değil, müslümandır. Vazifemiz en azından Çek ve Romen komünistlerine tanınan hürriyetin Türkistan'a da tanınmasını temin etmektir. Komünist partisinin merkezîyetçi karakterine rağmen, halkın direnişi karşısında tavizler vermesi mümkündür ve bu temin edilmelidir.

Rus komünist partisinden gayri Rus milletler politikası: komünist partisi ve devlet kademelerine Rus unsurları sokmak-tan ibarettir. Dil-ırk ve dinin birleştirici bütün kuvvetini parçalamak vazifesidir. Bunu Rus milleti vasıtasıyla yapmaktadır. Böylece slav ve Çin (ırkcılığı) emperyalizmi vasıtasıyla Dil, Din ve Irk birliğini yıkmaya çalışmaktadır. Doğum kontrolü, gıda azlığı ve Ruslaştırma politikalarıyla ırkı, uydurma alfabeler, yeni edebiyat okulları vasıtasıyla millî grameri, alfabayı ve dil yıkmakta. Dinî masonik telakkilere uydurmak, din adamlarını ve kitaplarını yok etmek suretiyle dinî yıkmaaktır.

Bu hal ise, gayri Rus milletlerde komünizme karşı tam bir nefret uyandırmaktadır.

Demirperde gerisi milletleri için de aynı şeyleri söylemek doğrudur.

(Devamı: Gelecek Sayıda)

YENİDEN MİLLÎ Mücadele

ideolojiler kavgasından akisler

Milli Mücadeleye Yeni Bir Terap

Geçtiğimiz haftalarda mecmua satmak için İspir kazasına Erzurumlu mücadeleçiler, burada, birkaç komünistin saldırı ve iftiralarıyla karşılaşmışlardır.

Saldırıdan bir netice elde edemeyen, gerekli cevabı alan komünistler iftira silâhına sarılmışlar. «Bunlar Atatürk'e hakaret ettiler» diye şirretçe boğaz yırtmışlar, iddialarını da «Nadir Nadi'ye masondur dediler, halbuki o, Atatürk'ün arkadaşıdır.» diye adeta bir deli mantıksızlığı içerisinde kendilerini ispata zorlamışlardır. Bu iddialarını bir dilekçe ile İspir Cumhuriyet Savcılığı'na sunmuşlardır. TÖS'lü bir kaç öğretmeni harekete geçiren zavallılar, iki tane de yalancı şahit bulmuşlardır.

Savcılık mücadeleci gençleri o gece nezarete bekletmiş, Mücadelecilere nakdi ve şahsi kefalette bulunmak isteyen Ahmet Adem'in bu dileğini de kabul etmemiştir. Mecmuaları müsadere eden savcı Ziya Demirel ertesi gün saat onda mücadeleci gençlerin hakkında takipsizlik kararı vererek serbest bırakmıştır.

Savcılıktan ayrıldıktan sonra İspir halkının derin alâkalarıyla karşılaşan mücadeleçiler, kendilerine geçmiş olsun diyenlere «Ölümden korkan ateşe girmez. Biz buraya gelirken bu olanları göze almıştık. Millî mücadelemiz bütün şer kuvvetlerin ittifakına rağmen ilerleyecek ve zafer sancığını mutlaka dalgalandıracaktır. Zafer hakkın ve hakka inanana-rındır.» sözleriyle cevap vermişlerdir.

Daha sonra çarşı içinde mecmualarını satan mücadeleçiler ilçeden saat 14'de halk tarafından uğurlanmışlardır.

İspir'de mücadelemize düşmanlık edenler:

1) İhan Yakuboğlu. Erzurum Sanat Ens. mezunu olup, İstanbul'da Yahudilerin Singer fabrikasında çalışmıştır. Beyazıt kulesine kızıl bayrak çekenlerden olduğu söylenir. Halen, hiç bir işi olmayan İhan'ın içki ve kumar parasını nereden temin ettiği meçhuldür.

2) Köksal Yakuboğlu. İhan'ın kardeşidir. Halen Ed. Fak. Felsefe bölümündedir. İspir'de Gençler kışathanesini işletmekte olup, burada sol faaliyetler yürütmektedir.

3) İsmail Demirci. Kendini bilmez biridir.

4) Osman Çağlayan. Bu da yalancı şahitlerdendir.

TARİK ZİYA EKİNCİ TEVKİF EDİLDİ

16 Ekim 1970 günü Ankara Savcılığının verdiği arama emriyle Dev-Genç ve Devrimci Doğu Kültür Ocakları'nın çeşitli şubeleri aranmıştır.

D.D.K.O.'nın İstanbul şubesinde yapılan aramadan sonra polis, idarecilerin çoğunu yakalamıştır. Bunlar arasında müftülükten atılma solcu Mehmet Emin Bozarslan, komünist Musa Anter, Işık Mühendislik faili Zeki Tekeş de vardır. Diyarbakır'da ise eski TİP genel sekreteri Tarık Ziya Ekinci, komünist-Kürtçü avukat Canip Yıldırım ve Yünni Budak yakalanıp Ankara'ya getirilmiştir.

Dev-Genç'ten de Atila Sarp ile yürütme kurulundan Ahmet Bozkurt, Tuncay Çelen, Sinan Yücel «militan yetiştirme» suçundan yakalanmıştır.

17 Ekim 1970 Cumartesi günü Dev-Genç'in Siyasal Bilgiler Fak. de genel kongresi vardı.

Komünizmi Moskova'da protesto

Komünist rejime karşı, mazlum insanların tepkisi her geçen gün artmaktadır. Korkunç bir baskı altındaki bu ülkelerden, hür dünyaya sızan haberler, bu durumu açıklamaktadır. Geçtiğimiz günlerde yine Moskova'da hükümet aleyhtarı bir bildiri dağıtılmıştır. Moskova'nın en büyük devlet mağazası olan GUM'de bildiriyi dağıtan üç genç, daha sonra sivil polis tarafından yakalanarak tutuklanmıştır. Bildiri dağıtanların kimlikleri açıklanmamıştır.

Bildiri; komünizm aleyhtarlığından dolayı tutuklu bulunan Sovyet aydınları için halkı direnişe davet eder mahiyette yazılmıştır. Bildirilerde, Danimarka, Norveç ve İsveçli gençlerin Sovyetler Birliğinde aydınlarla yapılan baskıyı protesto etmek amacı ile kurmuş oldukları SMOG teşkilâtının imzası bulunmaktadır.

Aydınıyla, cahilliyle, işçisi ve köylüsü ile başlayan bu protesto hareketi, açıklıkla susturulmak istenen kimselerin feryatlarıyla vükselecektir. Netice de mutlaka esir olanlar hürriyete kavuşacaklardır. Zira insan vapısının kanuniyeti bunu icabettirir.

Nahit İmre'nin

Avukatı Yahudi

Türkiye'nin savunmasıyla ilgili sırları Yugoslav ve Rumenlere sattığı için, Millî Savunmaya Hiyanet suçundan yargılanan Nahit İmre'nin Askerî Mahkeme'de görülen davasına, bir Yahudi avukatlık yapmakta dır. Bu Yahudi, Ceza Hukuku Profesörü Sahr Erman'dır. Sahr Erman, en büyük soygunların avukatlığını yapmakla tanınmıştır. Dava esnasında, gazetelerde yazdığı yazılarla mahkemeyi tesir altına almak ister.

163. maddeyle ilgili bilir kişilerden olup, müslümanlar aleyhine verdiği raporlar kabariktır.

Yahudi Fabrikasında Bir Grev ve İşyüzü

Geçen günlerde Eyüp semtinde bulunan Gıslaved lastik fabrikasında vuku bulan işgal hâdisesi, bir işçinin ölümü ve on bir işçinin tevkifiyle neticelenmiştir. İşçileri işgale teşvik eden DİSK'e bağlı, Lastik İş Sendikası da işçileri sonunda yalnız bırakınca, hâdisenin aydınlığa kavuşması biraz daha kolaylaşmıştır.

Gıslavet Lastik fabrikasının sahibi, lastik sanayiine hakim bir yahudidir. Kendisi Türkiye'de çok az kalır. İsviçre'de de çeşitli fabrikaları bulunmaktadır. Bizzat işçiler bu yahudinin oyunlarını gayet iyi bildikleri için DİSK'çiler, işçinin yahudiye olan düşmanlığını ideolojik havadan çıkarıp, patron düşmanlığına dönüştürmeye çalışıyor.

Sırf bundan dolayı, işçinin gözü önünden kaybolmak ve Avrupa'da da soygunlara devam etmek için İsviçre'ye giden yahudi patron, yerine bir başkasını bırakmıştır. Bu şahıs patronun damadıdır. İşçiler, bunun da yahudi olduğu nu öğrenmekte gecikmezler.

Türkiye'de hiç bir sendikaya verilmemiş hakları komünist Rıza Kuas'ın Lastik İş Sendikasına hibe eden yahudi patron, milliyetçi ve müslüman olan işçilerimizi DİSK'in ve Lastik İş'in tahririne hazırlamıştır.

İşgalden işçi kârlı çıkmamış, bir ölü ve bir çok mevkuf arkadaşlarını feda etmişlerdir.

İşgale, işçiler iki sebep gösteriyorlar:

1) 16 Haziran olaylarından sonra DİSK tarafından iş başı yaptırılmayan işçiler, 5,5 günlük yevmiyelerini istemektedirler. İşçinin haklarını temin iddiasıyla tahrikçi bir sendikacı, Eyüp'te yapılan toplantıda «söz işgali başlatın, ben de hakkınızı alırım» diye bütün işçileri yoktan yere harekete geçirmiştir. Bu sendikacının DİSK'e bağlı olduğu işçiler tarafından şikâyet eder şekilde belirtilmiştir.

Fakat grev ve işgal, doğru

dan doğruya yahudi patron tarafından el altından tahrik edilmektedir. Meselâ 1 Haziran 1968'de taraflar arasında imzalanan toplu iş sözleşmesinde:

— «İşveren; işyeri sendika temsilcileri ile Merkez ve İstanbul Şubesi Yönetim Kurulu, Onur Kurulu ve Denetim Kurumu üyelerine Lastik İş Sendikası tarafından tertiplenecek olan seminer için sene de bir hafta süre ile (7 gün) ücretli izin hakkı verir.» gibi DİSK'li solcu sendikalara geniş haklar tanıma yoluna gitmiştir. Bütün bunlar işçilerin arasında rahatça komünist faaliyetin yapılabilmesini temin için değil midir?

Yahudi fabrikatörün temin ettiği imkânlarla çalışan ve işçiyi tahrik eden Lastik İş daha sonra işçiyi yalnız bırakmıştır. İşçi de Lastik İş'in ve onun bağlı bulunduğu DİSK'in ihanetini anlamıştır. Zira yıl ne işçilerin belirttiğine göre işgalin olacağı günlerde DİSK genel başkanı Kemal Türkler de İsviçre'ye gitmiştir. Kemal Türkler'in İsviçre'de bulunan yahudi patronla münasebet kurduğu işçiler arasında yaygın hale gelmiştir.

DİSK'in ihanetinin böylece meydana çıkması üzerine işçiler DİSK'e yüz vermez olmuşlardır. DİSK'in işçinin alın teri ödenekleri ile toplanan 128 bin lirayı, bir kongre esnasında sarfetmesi, işçilerimizin nefretini bir kat daha artırmıştır. İşçiler, DİSK'in toplanan paraları sarfederken mesuliyetsiz bir tutum içine girdiğini, zevk ve eğlence âlemlerine daldığını belirtmektedirler.

Bunun için diğer komünistler zevahiri kurtarmak gayretine kapılmışlardır. İşgalden sonra yayınlanan ve işçileri genel greve davet eden bildiride DİSK'in imzası yoktur. Onun yerine DEV-GENÇ, TİP İstanbul İl Teşkilâtı ve Devrimci İşçi Birlikleri imzası vardır. DİSK, işçiler arasında bildirilerek dağıtmaktan çekilmektedir.

Cemaziyelevveli Belli Olan Birisi

«— Biz sosyalizmi yerli yapamadık. Çünkü işin kolayını aramaktayız. Uzun süre Stalin'in arkasından gittik... Şimdi de Mao Çe Tung diye, tanımadığımız ve bilmediğimiz bir adamın arkasından gidiyoruz. Yani aslında Türk sosyalisti olmamız lâzım. Hatta gerekirse Türk komünisti olmamız lâzım. Bunun için de bir şeyler bilmek gerek. Tarihi bilimsel açıdan incelemek gerek.»

Kemal Tahir
Yeni Gazete, 13 Ekim 1970

YENİDEN MİLLÎ MÜCADELE'NİN NOTU:

— Sayın Nazım Hikmet'in hapishane arkadaşı, ağızındaki baklayı geveleyip durma. Senin cemaziyelevvelin zaten belli. Hiç komünizmin, sosyalizmin; Türk'e göresi, Arab'a göresi mi olur? Dinleri, milletleri, millî kültürleri reddeden bir rejimin iç yüzünü sen bilmez değilsin. Stalin'e ve Mao'ya çatarak ta şirin görünmeye kalkma! Ha Lenin, ha Stalin farkı mı var yani?